

DE OOGSTTIJD

 Dank u broeder Williams. Goedemorgen vrienden. Het is een voorrecht om hier vanmorgen te zijn. En om zo'n introductie te hebben, het maakt dat ik me nog kleiner voel. En ik ben . . . was erg dankbaar voor deze gelegenheid, om vanmorgen naar Phoenix te komen.

² Ik weet nog toen ik voor het eerst naar Phoenix kwam dat ik ongeveer zeventien jaar oud was. Het is sindsdien zeker gegroeid. Vanmorgen, waar we Phoenix binnenkwamen, konden we nauwelijks uitmaken wanneer we Tucson verlieten en in Phoenix aankwamen. Het is bijna met elkaar verbonden; er zijn zoveel plaatsen ontstaan. Plaatsen waar we vroeger heen gingen en zelfs ezels in de woestijn naliepen, en nu zijn er motels en tien cent winkels enzovoort. En, natuurlijk betekent dat dat ik ouder word.

³ En dan . . . ik zat hier naast mijn goede broeder hier, broeder Valdez; en ik—ik zei: “Wel, broeder . . .” We waren aan de praat en ik zei: “Wel, natuurlijk word ik ouder.” Ik zei: “Ik besef dat mijn kilometers oplopen.” Ik zei: “Wacht maar tot u mijn leeftijd wordt,” of zoiets. Ik was—ik was verrast te horen dat hij ongeveer twaalf jaar ouder was dan ik. Dus ik . . . toen voelde ik me stukken beter. Ik zei: “Broeder Valdez, ik wil dat u . . . Hoe lang predikt u het Evangelie al?”

Hij zei: “Vijftig jaar.”

⁴ Wel, ik was nog een heel klein kind toen hij predikte. Dus ik zei: “Ik zou graag willen dat u vanmorgen de dienst neemt, broeder Valdez.” Ik zei: “Ik—ik ben een jonge man;” ik zei: “Ik heb er een hekel aan om hier vóór te zitten en te proberen te spreken . . .” Ik zei: “Mijn ouderen.”

⁵ En hij lachte gewoon en zei: “Waarom denkt u dat ik hierheen gereden ben?”

⁶ Dus ik ben erg dankbaar voor broeder Valdez. Hij vertelde me dat hij hier een rusthuis had. Dat is—dat is erg fijn. Dat waardeer ik. Hij nodigde me uit om eens bij hen op bezoek te komen. En het is hier bij New River. Ik weet niet of iemand van u weet waar het is of niet. Ik weet zeker dat als er een Valdez achter zit, dat het wel goed is.

⁷ Dus . . . dan, elke keer als ik naar een conventie kom, ontmoet ik meestal iemand die—die genezen werd in de diensten of zoiets. En toen ik vanmorgen hier aan tafel stond, een dierbare zuster die hier zit, onder de naam van Erb, ze komt hier uit Michigan. Haar zoon is hier de omroeper op deze Christelijke zender. En ze vertelde me dat ze ver terug in de samenkomst was in Flint,

Michigan. Ze kreeg een gebedskaart en probeerde voor zich te laten bidden, en ze had het niet gehaald. En ze is zeer ernstig ziek. En hier deze morgen geloof ik dat God de vrouw genezen heeft, toen ze hier aan de zijkant stond.

⁸ Ik zei: “Wat een tijd nou! Dat is ongeveer twaalf, veertien jaar geleden, en nu in de stad genaamd Phoenix. Phoenix is iets dat is gebouwd—opgebouwd uit ruïnes.” Ik zei: “Wel, dat is hetzelfde wat er met u vanmorgen is gebeurd. God bouwde u op, geloof ik, vanmorgen, van een, eh, geruïneerde gezondheid naar goede gezondheid.”

⁹ Ik hoorde net gisteravond . . . de telefoontjes kwamen er, zo talrijk . . . Ik ben nu uw buurman, ik woon in Tucson, en de telefoontjes waren zo talrijk dat ik er niet overal naartoe kon gaan, dus bad ik maar voor ze door de telefoon. En ze . . . toen moesten ze hun nummers gewoon achterlaten.

¹⁰ En er was een dame, zevenentachtig jaar oud, een oude Christen, ze was al een tijdje buiten zinnen. Ze stond op straat, te schreeuwen, en belde de politie dat iemand haar baby had meegenomen. Zevenentachtig jaar oud, zie, haar verstand had haar verlaten. En zij was een lieve oude vrouw. Ik heb haar nooit in mijn leven gekend. En dus Billy belde op en zei: “Ga onmiddellijk bidden,” zei, “de dame is er slecht aan toe en ze denken dat ze gaat sterven.” Zei: “Ze is gewoon . . . ze is buiten zinnen.”

¹¹ Toen hing ik gewoon de hoorn op en ging de kamer in en bad. En binnen enkele ogenblikken sliep ze. Ze werd wakker, normaal, goed, at een volledige maaltijd kip met al het ijs en cake erachteraan. Ja.

¹² Ziet u, God is soeverein. Hij is zo echt, Hij kan . . . U hoeft er niet te zijn. Gewoon—gewoon te vragen.

¹³ Ik geloof dat onze leider hier vanmorgen of iemand, of misschien was het broeder Valdez in zijn gebed, zei: “We hebben niet omdat we niet vragen. We vragen niet omdat we niet geloven.”

¹⁴ Ik waardeer het zingen van deze jonge mensen hier. Broeder Valdez, wij oude mensen maakten opmerkingen over de oprechtheid van die jongeman die dat getuigenis gaf dat hij Jezus kende.

¹⁵ Nu, wij weten dat we vaak ontdekken, deze kleine kwartetten en zingen—ik . . . dit is het woord van een andere prediker, Broeder Valdez zei: “Soms komen ze als dertien in een dozijn.” Omdat het lijkt alsof ze tegenwoordig, dat het—het een show is geworden in plaats van de—de heiligheid en oprechtheid die de Pinkstermensen eens bezaten.

¹⁶ En, de oprechtheid van deze jongens, ik—ik waardeerde dat. De Here zegene jullie jongens. En, ik was . . .

17 Ik ben niet erg voor televisie. Zoals u weet; ik ben ik er eigenlijk op tegen. En ik huur een huis in Tucson tot we onze plek klaar hebben waar we ons thuis zullen vestigen, zo de Here wil. En de dame die het huis verhuurt, ze is een fijne Christenvriendin, maar ze had in het huis een—een—een televisie. Wel, ik heb jonge kinderen en u weet hoe ze zijn; dus ze rennen erop af. Dus enkele ochtenden geleden, toen ik net terugkwam van een trip met broeder Stromei . . . Ik weet niet of broeder Stromei hier vanmorgen is of niet, hij is de voorzitter van de afdeling in Tucson. Mijn jonge dochter, die hier achteraan zit, riep me binnen om te kijken naar, zei: “We gaan de televisie aanzetten, een of andere zang-kwartetten,” of wat het ook was.

18 Welnu, ik ben een hele goede criticus en ik—neem me dat niet kwalijk, maar ik—ik—ik kan niet anders zijn dan hoe ik gemaakt ben. Als ik iets doe wat in strijd is met mijn eigen natuur, ben ik een hypocriet. En ik zou dat voor u mensen niet willen zijn. Ik—ik wil gewoon zijn wat ik ben en dan weet u waar we staan. En ik—ik geloof dat ik een beetje te veel kritiek geef.

19 Maar ik had het gewoon in mijn hart om dat te bekritisieren, omdat het me gewoon voorkwam als een soort Hollywood schijn, gewoon een hoop tekeergaan. Het leek niet op de oprechtheid die het zou moeten hebben. En ze zongen die lofzangen in—in rock-'n-roll tempo, en gouden slippers aan. En is het zover gekomen dat het Evangelie een show is geworden? Wel, ik, als dát het is, wil ik—ik er niets mee te maken hebben. Ik wil iets dat echt is, en oprecht, en we willen het zo houden.

20 Nu, ik—ik geloof dat die transponeert, deze twee hier, broeders. Dat . . . hoort u me nu beter?

21 Nu, aanstaande zaterdag ochtend, zo de Here wil, heb ik het grote voorrecht om te spreken op de afdeling, mijn eerste keer, in Flagstaff, Arizona. De broeder hier, ik ben zijn naam vergeten, is de voorzitter. [Een broeder zegt: “Chester Earl.”—Red.] Chester Earl, broeder Chester Earl. Ik had net de gelegenheid om hem vanmorgen te ontmoeten toen ik net de hand aan het schudden was van de fijne evangelist hier uit India, een Indiase broeder. En hij zei dat ik aanstaande zaterdagochtend daar zal spreken. U bent allen van harte uitgenodigd om deze bijeenkomst bij te wonen. We hopen dat de Here ons zal zegenen.

22 En dan, de maandagavond daarop, in Tucson, is er een banket. De Here heeft me de eer gegeven te spreken tot de . . . op het banket daar, de eenentwintigste van december, in Tucson. U bent zeker van harte uitgenodigd om die banketavond bij te wonen.

23 En dan, zoals broeder Williams aankondigde, dat ik hier weer terug zal zijn voor een soort kleine aanloop voor de conventie begint.

24 En, dus . . . krijg ik daar wat ruis, broeder Williams? Er is . . . Wat blijft? Is dat beter nu? Dat is beter. Goed.

25 Ik hoop zeker dat velen van u tijd kunnen vinden om één of élke avond, en dag, van de bijeenkomst bij te wonen. Die . . . die op de zeventiende begint om zeven uur, zondagmiddag? [Iemand zegt: "Half twee."—Red.] Half twee. Half twee, zondagmiddag. Ik wil ook zeggen, zo de Here wil, dat ik voor de zieken zal bidden in—in—in die samenkomsten, en alles zal doen wat ik kan om u te helpen.

26 En prediker-broeders hier vanmorgen, uit de Phoenix omgeving: de reden dat ik híer kom, naar deze zaal; ik . . . Telkens wanneer ik kom, maak ik gewoonlijk een rondreisje en trek de gemeenten rond, iedere gemeente. Dan vind ik het nogal moeilijk, omdat sommige van de kerken wat klein zijn. En we willen zeker geen broeder buitensluiten omdat zijn kerk klein is, en dan maakt dat het moeilijk — de mensen kunnen er niet in. Dus als . . . Ik dacht dat we gewoon op één plaats konden samenkomen en ik zou er zelf voor zorgen en dat we gewoon hier zouden samenkomen, en de dienst zouden houden, gewoon een kleine evangelistische dienst en voor de zieken bidden en dergelijke. Voordat . . .

27 Misschien als ik naar deze andere ga . . . is dit beter zo? [Iemand zegt: "Nee, dat, dat is de band."—Red.] Dat is de band. Goed.

28 Dat het misschien een—een beetje beter zou zijn als ik het zo deed. En ik wil dat mijn broeders hier, van de gemeenten, de voorgangers hier in Phoenix, weten dat dat de reden is dat we dit gedaan hebben—om hier naar deze zaal te komen, zodat we allemaal op één bepaalde plaats samen kunnen komen. En u kunt niet naar alle broeders gaan, het zijn er zoveel. U hebt gezien hoeveel er vanmorgen stonden, en dat is waarschijnlijk niet eens de helft. Dus u kunt ze niet allemaal bereiken in een paar dagen die we hier hebben, voorafgaande aan de conventie.

29 En ik ben er zeker van dat we een geweldige tijd zullen hebben in de conventie. U zult geweldige sprekers horen. Deze broeder Cash is, Cash Hamburg, Hamburg. My, hoeveel hebben hem wel eens gehoord? Hij is werkelijk een—een wervelstorm. Ja. Excuseert u mij, zo had ik het niet moeten zeggen. Dat is een broeder, maar—maar, my, ik was eenmaal bij hem. Weet u, ik begrijp niet dat u ooit naar mij komt luisteren als u een man zoals die hoort. Hij kan preken en nooit buiten adem raken. Ik—ik weet niet hoe hij het doet; ik . . . maar hij krijgt er zeker veel uit. Ik ging met hem, in mijn New York conventie onlangs, en hij wilde me mee uit—uit eten nemen, na de bijeenkomst. En ik ging naar een plek toe en ik stond op het punt om naar buiten te gaan toen broeder . . . Hij, hij predikte overal op-en-neer in de ruimte

en overal om toe tegen iedereen die daar binnen was. Hij is nogal een—een karakter op zichzelf.

³⁰ En ik ben er zeker van dat u ook van broeder, uit Californië zult genieten. Hoe heet hij? Ik kan niet op z'n naam komen; degene, een van de sprekers. Ik—ik ben zijn naam ook vergeten. Maar hij is een—een krachtige spreker, en u zult van hem genieten. Er zullen daar waarschijnlijk geweldige sprekers zijn, zoals, u weet wel, broeder Roberts en velen van de grote mannen, van deze tijd.

³¹ Dus ik ben dankbaar om te denken aan, een Schriftgedeelte schiet me hier nu te binnen. En op een keer keek David uit op de ark des Heren die in tenten stond. En hij zei. . . Hij zat bij de profeet, Nathan, van die dag. En dus zei hij: "Is het juist dat ik hier in een huis zou wonen, in een huis van cederhout zou wonen en de ark van het verbond van mijn Heer onder tent?"

³² En de profeet zei tegen hem: "Doe alles wat in uw hart is, David, want God is met u." Dat is alles wat hij wist te zeggen.

³³ Maar die nacht ontmoette de Here de profeet, en zei: "Ga, zeg mijn knecht, David, dat Ik hem wegnam uit die schaapskudde, van het weiden van die paar schapen, weet u, en hem een naam heb gegeven zoals de voorname mannen," niet de beroemdste naam, niet de grootste naam, maar rekende hem tót de voorname mannen die destijds op aarde waren.

³⁴ En ik dacht: "De genade van God aan David daar!" En ik dacht: "Ik kon het voor mezelf beschouwen. Als ik het voorrecht vind van deze dag waarin we leven, de laatste dagen van de wereldgeschiedenis, en gerekend te worden tot zulke mannen als wij er hebben die deze samenkomsten bijwonen." En de Here zegene u rijkelijk.

³⁵ Nu, mijn goede vriend broeder Valdez zei: "Broeder Branham, ik moet om, ik geloof om kwart voor tien of kwart over tien weg." Zei: "Ik ga aan het eind zitten zodat ik u niet stoort—stoort bij het spreken." Hij is eerder in de samenkomsten geweest.

³⁶ Ik ben—ik ben nogal traag en moet nadenken, weet u, als ik spreek. En ik schrijf mijn Schriftgedeeltes hier op, en misschien een aantekening, maar dan moet ik teruggaan en nadenken over wat de Here me gezegd heeft te zeggen, weet u, moet op Hem wachten. En ik ben nogal traag, dus ik hoop dat ik u vanmorgen niet te lang ophoud.

³⁷ Ik vroeg broeder Williams, ik zei: "Broeder Williams, hoeveel tijd heb ik?" Ik zei: "Nu, ik had hier een Schriftgedeelte waarover ik zou kunnen spreken wat me ongeveer dertig minuten zou kosten of zoiets, en iedereen naar huis laten gaan." En ik zei: "Maar ik zou graag een kleine les geven als het mogelijk is," en over wat naar mijn mening iets voor u zou zijn vandaag, iets dat u met u mee naar huis kunt nemen, om erover na te denken.

44 We verschillen van elkaar. Ik heb vanmorgen mijn broeders opgemerkt, zendelingen, evangelisten en voorgangers die hier staan, misschien—misschien wel honderd of meer van hen die hier staan. Elk van hen is bekwamer om hier te staan en te spreken dan ik. Daar ben ik zeker van. Maar, ziet u, ieder van ons, de een kan niet de plaats van de ander innemen. De een kan de boodschap van de ander niet overnemen. Zie, we hebben onze verschillende wegen.

45 God is soeverein. Toen Hij . . . Wie, wie kon God vertellen hoe de dingen te maken, in den beginne, toen alleen Hij er was? Zie? En als wij eeuwig leven hebben . . . er is slechts een vorm van eeuwig leven en dat is God. Dus als wij eeuwig leven hebben, waren wij toen bij God, een deel van God. Wij waren Zijn attribuut. Wij zijn nu Zijn attribuut. En omdat: “In den beginne was het Woord.” En een woord is een uitgedrukte gedachte. Dus we waren Zijn gedachten, toen in woord uitgedrukt en geworden tot wat we zijn. Dat is de reden dat onze namen, misschien niet die we nu hebben, maar onze namen werden in het Boek des Levens van het Lam gezet vóór de grondlegging van de wereld. Zie? En als het er toen niet stond, zal het er nooit staan. Zie? En Jezus kwam om iedereen te verlossen wiens namen in dat Boek staan. Zie, Hij wist . . .

46 “De pottenbakker,” zoals Romeinen 8 ons vertelt, “wie kan de pottenbakker zeggen? Kan de klei zeggen: ‘Maak mij zo, zo?’” Zie? Nee. God moet al Zijn eigenschappen vertonen. En dus moet Hij het ene vat tot oneer maken, en het andere tot eer, om die ene goed te laten uitkomen, natuurlijk. Nu, maar Hij is soeverein, ziet u, niemand kan Hem vertellen wat te doen.

47 En Hij maakt ons verschillend. Zelfs de . . . er wordt ons verteld in de Bijbel dat de sterren van elkaar verschillen, de ene ster verschilt van de andere. Weet u, er is een verschil in de hemel, in engelen, engelenwezens; er zijn engelen, er zijn cherubijnen, er zijn serafijnen en hun—er zijn daar verschillen. En wij zijn allemaal verschillend. En God heeft grote bergen, Hij heeft vlaktes, prairies, gras, woestijn, water. Zie, Hij is—Hij heeft verschillen, Hij is een—Hij is een—een God van verscheidenheid. En kijk naar Zijn volk hier vanmorgen, sommigen van ons blank, sommigen zwart, sommigen bruin, sommigen geel, sommigen rood; zie, het is—het is Zijn volk. Hij is een . . . Hij is—Hij is een God van verscheidenheid, en dus denk ik dat Hij hetzelfde heeft onder Zijn predikers.

48 Nu, laten we onze hoofden even een moment buigen voor gebed. En misschien zeg ik dit nu voordat we het Woord lezen. Ik weet dat als ik het wat lang maak en u op moet staan en naar buiten moet; ik zal het begrijpen, ziet u, ik zal het volkomen begrijpen. Nu, laten we bidden. En terwijl we bidden, met onze hoofden gebogen, naar het stof, waaruit God ons nam, is er iemand hier die zou willen dat er in het gebed aan hem gedacht

werd, steek dan uw hand omhoog. Hij, Hij weet precies wat er in uw hart is onder die hand.

⁴⁹ Dierbare hemelse Vader, wij naderen U plechtig met onze hoofden naar het stof gekeerd van waaruit U ons genomen hebt. En dan, in onze gedachten bedenken we dat U op een nacht tegen Abraham zei: of hij “de zandkorrels kon tellen die op het strand langs de zee waren?” En toen vertelde U hem om “naar de sterren te kijken,” en kon hij “die tellen?” Natuurlijk was het onmogelijk. En U zei hem dat zijn “zaad ontelbaar zou zijn, als de zandkorrels op het strand langs de zee en op de sterren die de hemel verlichten.” Nu, ons verstand, onze gedachten—onze gedachten in ons verstand, liever—als we onze hoofden naar het zand buigen waar we vandaan komen, dan kijken onze harten naar de hemel waar we heengaan. Van zand tot sterren, daar we Abrahams Zaad zijn! Dood in Christus—we zijn Abrahams Zaad en erfgenamen met hem volgens de belofte.

⁵⁰ En we zijn hier vanmorgen gekomen om samen te zijn rond het natuurlijke voedsel des levens wat we genomen hebben, om dat uit de weg te ruimen. En nu zij we verlangend naar U om ons van dat hemelse manna te geven, dat voedsel dat ons kracht geeft aan het leven dat in ons is. Zoals het bloed dit voedsel nu wegvoert om het te versterken, om meer cellen te maken, om ons te sterken voor de dag, mogen we van Christus ontvangen—dat Hij vanmorgen in onze geesten mag komen door het Woord en—en ons versterken voor het uur waarin we leven. Want de dag is vergevorderd en de avondschaduw vallen, het Avondlicht is hier, en we zullen spoedig luisteren naar de oproep “om naar boven te komen” en we willen klaar zijn voor dat uur. Dus help ons, Vader.

⁵¹ En er is niemand waardig om het Boek te openen of de Zegels daarvan los te maken, maar het Lam dat geslacht was vanaf de grondlegging der wereld kwam en nam het Boek en maakte de Zegels los. O Lam van God, kom vanmorgen, open het Boek voor ons, en laat ons met U meekijken, Here, en zien wat we moeten doen om voorbereid te zijn op dit uur. Zegen elke gemeente, zegen de—de komende samenkomsten, elk van ze, en onze kleine samenkomst om ons met hen samen te komen, die eraan komen. En als we hier vandaag weggaan, mogen we dan kunnen zeggen zoals zij die van Emmaüs kwamen: “Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak?” Sta het toe, Vader. We vragen het in Jezus’ Naam. Amen.

⁵² Nu, tot u die zou willen opslaan... die er gewoonlijk van houdt om met een prediker mee te lezen wanneer hij gaat lezen om te zien waar hij vanuit spreekt, als u uw Bijbels hebt en naar Mattheüs het 4e hoofdstuk wilt gaan.

⁵³ En nu, ik ga mijn tekst geven vlak voor ik ga spreken; ik wil het min of meer onderwijzen en het spreken naarmate we

doorgaan. En dit heb ik getiteld, op de een of andere manier, ik weet niet waarom, geef ik dit de titel: *De Oogsttijd*.

⁵⁴ En we zullen een Schriftlezing gaan nemen om deze gedachte op te baseren, om hieruit de context van de tekst te putten. We zullen Mattheüs het 4e hoofdstuk lezen, een gedeelte ervan. Dit staat in de verzoeken van Jezus. Nadat Hij was vervuld met de Heilige Geest, Hij in de woestijn werd geleid.

Nu toen Jezus door de Geest werd weggeleid naar de woestijn om verzocht te worden door de duivel.

En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg Hij ten slotte honger.

En toen de verzoeker bij Hem kwam, zei hij: Als U de Zoon van God bent, beveel dan dat deze stenen broden worden.

Maar Hij antwoordde en zei: Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.

En de duivel nam Hem mee naar de heilige stad en zette Hem op het hoogste gedeelte van de tempel,

en hij zei tegen Hem: Als Gij de Zoon van God zijt, werp Uzelf dan naar beneden, want er staat immers geschreven: Hij zal Zijn engelen opdracht geven aangaande U, en op hun handen zullen zij U dragen, opdat U Uw voet niet misschien aan de steen stoot.

Jezus zei tegen hem: Er staat eveneens geschreven: U zal de Here, uw God, niet verzoeken.

En opnieuw nam de duivel Hem mee naar . . . zeer hoge berg en toonde Hem al de koninkrijken van de wereld, en hun heerlijkheden;

en hij zei tegen Hem: Dit alles zal ik U geven als Gij U neerwerpt en mij aanbidt.

. . . Jezus zei tegen hem: Ga weg, Satan, want er staat geschreven: Gij zult de Here, uw God, aanbidden, en Hem alleen zult gij dienen.

⁵⁵ Ik wil nog even weer terug naar het 4e vers.

Maar Hij antwoordde en zei tegen hem: Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.

⁵⁶ Nu, als onderwerp zou ik dát willen nemen: “elk Woord, dat uit de mond van God komt. Hou dat nu in gedachten terwijl we spreken.

⁵⁷ Jezus zei eens, in Johannes 6:48—ik geloof dat dat klopt, toen ik het vanmorgen heb opgeschreven: “Ik ben het Brood des Levens.” Dit was op het feest van het Pascha, toen de Joden

hun—hun kosjer aten ter herdenking aan het manna dat in de woestijn viel en—en ze daar dronken uit een fontein die de Rots voorstelde die in de woestijn was, en ze hadden een geweldige tijd. En Jezus riep het uit midden in hen en Hij zei: “Ik ben het Brood des Levens. Uw vaderen aten manna in de woestijn, veertig jaar lang, en zij zijn allen dood. Maar Ik ben dat Brood dat van God uit de hemel is gekomen. Indien een mens daarvan eet, zal hij níét sterven.” En voor de rots zei Hij: “Ik b́en die Rots die in de woestijn was. Ik ben die Rots waar uw vaderen uit dronken.”

⁵⁸ “Hoe?” Ze zeiden: “U bent een man van niet meer dan vijftig jaar oud en zegt dat U Abraham hebt gezien? Nu weten we dat Gij een duivel hebt en gek zijt.”

⁵⁹ En Jezus zei: “Voordat Abraham was, BEN IK.” Zie: “IK BEN” was de Vuurkolom die in de struik was, die tot Mozes sprak. En als u dat in z’n zelfstandige naamwoorden en voornaamwoorden zou vastleggen, niet “Ik was, Ik zal zijn.” “IK BEN” is tegenwoordige tijd, de hele tijd.

⁶⁰ Wij, hieraan denkend, dat Hijzélf nu zegt: “Ik ben dat Brood des Levens.” Hoe kon deze man nu Brood des Levens zijn? Dat is wat we ons afvragen. “Mijn Lichaam is Brood,” zei Hij. En hoe kon deze man nu Brood zijn? Dat is wat eigenaardig, maar wees er niet door in de war. De mensen van Źijn tijd raakten erover verward. Ze wisten niet hoe dat deze man eigenlijk Zelf Brood kon zijn. Ook in Johannes 1, het is ons op deze manier gegeven, dat: “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God. En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons.” Dus het Woord werd het Brood. Het Woord en het Brood hier zouden hetzelfde moeten zijn, want Jezus is het Woord, en Hij is het Brood.

⁶¹ Nu, hoe kon Hij Brood en Woord zijn? Alle... Het zou een raadsel zijn voor het menselijk verstand. Maar wij hopen vanmorgen dat er geen vleselijk verstand onder ons is; dat er een geestelijk verstand onder ons is, dat we kunnen begrijpen wat de Vader hier tot ons probeert te krijgen. Gezien dat deze woorden raadselachtig zijn, maar tegelijkertijd zijn ze Schriftuurlijk de waarheid, zie.

⁶² “Hoe kon deze man nu Brood zijn?” Dat is wat ze zeiden. Dat is wat, ik geloof Josephus, velen van u geschiedkundigen... zoals ik het bestudeerd heb.

⁶³ Nu, ik schrijf een boek, mijn commentaar op de eerste vier hoofdstukken van Openbaring, hoop het binnenkort uit te geven. Het wordt een dik boek. Dan zal ik een brochure hebben van elk gemeentetijdperk.

⁶⁴ En toen ik de kerkgeschiedenis bestudeerde; ik... het was zo in mijn gedachten geloof ik dat het Josephus was die, of een van de vroege schrijvers in ieder geval die zei dat “deze Jezus van Nazareth Die rondging en de zieken genas,” zei, “Zijn

discipelen groeven Hem op en aten Zijn lichaam.” Zie, ze namen het avondmaal. En zij dachten dat ze Zijn lichaam opgroeven en Zijn lichaam aten. En wij eten het avondmaal ook, of nemen het avondmaal, in symbolische vorm van Zijn lichaam, omdat Hij het Woord was.

⁶⁵ Nu, gezien dat dit raadselachtig is. En tegelijkertijd zijn er Schriftplaatsen. En Jezus zei: “Alle Schrift moet vervuld worden.” Zie? Nu, we willen onze gedachten altijd afhouden van alles dat tegengesteld is aan die Schrift. Verlaat nooit ofte nimmer die Schrift voor wat dan ook, niet één Woord ervan. Blijf precies bij die Schrift.

⁶⁶ Nu, God moet de mensen op een dag oordelen. En als Hij de mensen zal oordelen door een kerk, welke kerk zal het zijn? Men zegt: “De Katholieke kerk.” Wel, welke Katholieke kerk dan? Zie? Want ze zijn het met elkaar oneens, meer zo dan ze dat met ons zijn. Zie, ze verschillen, de een . . . Ze, al de verschillende vormen ervan, de Roomse en de Orthodoxe en de Jezuiet en o, vele verschillende groepen ervan. En ze zitten elkaar zeker naar de keel, dus welke van die Katholieke kerken? Als Hij het doet door de Protestantse kerk, welke Protestantse kerk? Elk verschilt van de ander.

⁶⁷ Maar Hij gaat de wereld oordelen en Hij moet een maatstaf hebben om de wereld naar te oordelen, of Hij zou onrechtvaardig zijn om ons nu te laten gaan en—en dit leven te laten leiden zonder een maatstaf om naar geoordeeld te worden. Wie zou er juist zijn? Waar zou u te weten kunnen komen wat juist was? Er moet een maatstaf zijn.

⁶⁸ En Hij zei, in Zijn Bijbel, dat Hij de wereld zou oordelen door Jezus Christus. En we lezen hier dat Jezus het Woord is. In Hebreëen 13:8 staat: “Hij is Dezelfde, gisteren, vandaag en voor immer.” Dus daarom zal Hij de gemeente oordelen door hun houding tegenover Christus, Die het Woord is. “De mens zal niet leven van brood alleen, maar van elk Woord dat uit de mond van God voortkomt.” Niet uit de mond van de mens, niet uit het seminarie, niet uit de—van de kerk, maar “uit de mond van God.” De mens moet dáárbij leven, en bij dat alleen; niet de uitleg van een mens, maar Gods eigen Woord!

⁶⁹ “Wel,” zegt u, “er zit *hier* een fout.” Als dat zo is, is God er verantwoordelijk voor. Hij bracht het naar mij, zie. Dit is wat ik moet nemen, hier, is wat Hij zei.

⁷⁰ Nu, als dit een beetje verwarrend is, en over “een man die Brood is en Woord,” laten we nu hiernaar op zoek gaan. Laten we het uitzoeken. Want de Schriften zijn allemaal waar en zij—ze kunnen nooit verbroken worden. Elke Schriftplaats zal vervuld worden. Ongeacht hoe vreemd het lijkt; dat, het zal altijd vervuld worden.

⁷¹ Wat als—als broeder Williams of—of sommige van de broeders hier, onze over-overgrootvader, beiden vanmorgen op konden staan en zeggen, wel, ze televisie laten zien? En er misschien iemand toen in die, hun tijd profeteerde en zei: “Er komt een tijd dat u een stem over de hele wereld kunt horen.”

⁷² Ze zouden zeggen: “Wel, laat die arme oude kerel met rust, hij heeft z’n verstand verloren.”

⁷³ “En er zal een tijd komen dat er kleur door de lucht zal stromen.” Het is hier nu. “En ze zullen aan een kleine knop draaien en u zult over de wereld mensen en dergelijke zien bewegen, direct op het scherm.”

⁷⁴ “Wel,” zouden ze zeggen, “de arme oude kerel!” Zie? Maar nu hebben we het, hier in deze ruimte vanmorgen.

⁷⁵ En ik wil u daarvan bewust maken voordat we verder gaan, dat God in deze ruimte is. De Auteur van dit Woord is hier. Dus het doet er niet toe hoe u gekleed bent, of op welk niveau u leeft in het leven of in wat voor huis u woont of wat voor auto u rijdt of hoeveel opleiding u hebt—God kijkt naar uw hart. En Hij kijkt in mijn hart. En we worden geoordeeld naar ons hart, zelfs niet onze woorden. Ons hart oordeelt ons. “Vanuit het hart spreekt de mond.” Zo niet is het huichelarij.

⁷⁶ Nu, in deze ruimte nu komen mensen, vormen van mensen, die hier passeren, van over de hele wereld—stemmen, gezang is nu in deze ruimte. Maar ziet u, u bent slechts beperkt in uw zintuigen tot een bepaald percentage gezichtsvermogen. Maar nu kunt u het kristal nemen of de buis of wat het ook is dat in de televisie zit en het aanzetten, en met het toestel die dat kan ombuigen op die ether-, ethergolven, en dat ombuigen om het te geleiden in een kanaal, en zo die mensen oppikken—iemand in Australië, Zuid-Afrika, of waar . . . India, of waar dan ook. U kunt hier staan, op een scherm, en zelfs de kleur kleren zien die ze aanhebben, de kleur van de bomen en elke beweging die ze maken. Zet gewoon de televisie aan, kijk of dat niet zo is.

⁷⁷ Dan moet het ergens zijn, verborgen voor onze ogen, datzelfde dat hier nu langsgaat. Het ging hier langs toen Abraham God hoorde zeggen: “Kijk omhoog naar de sterren.” Het was hier toen Elia op de berg Karmel zat. Het was hier toen Adam hier was, maar ze hebben het nu pas ontdekt.

⁷⁸ En zo is God hier, en de engelen. En op een dag zal het net zo’n realiteit zijn als televisie of al het andere is, omdat de Geest omhoog in dat onsterfelijke leven zal brengen. Dan zullen we het begrijpen. Dus dan . . . we spreken vanuit Zijn Woord. Nu; dat we zullen proberen . . .

⁷⁹ God, God de grote Schepper, laten we proberen te spreken over de vorm van de natuur, Hem eerst in de natuur oppakken om het terug te brengen tot het Woord. Nu, de natuur loopt

dus parallel mét het Woord, want God is een Schepper van de natuur. Wanneer u de wijze ziet waarop de natuur werkt, de . . . ontdekt dat dat de manier is. Dat, dat is mijn eerste Bijbel, was om te ontdekken hoe de natuur . . . vond God in de natuur. En tarwe is de natuur z'n product, brood; maakt er brood van wat het natuurlijke lichaam in stand houdt. De natuur heeft veel geheimen. We . . . en dat is de eerste keer dat ik God vond, door naar de natuur te kijken. Ik zag dat er iets móést zijn. En nu, ik heb geen opleiding, daarom spreek ik veel door middel van de natuur. En het is . . . Ik probeer niet om onwetendheid te ondersteunen. Maar ik probeer te zeggen dat u niet eens een opleiding hoeft te hebben om God te kennen.

⁸⁰ Johannes de Doper, de voorloper van Christus: toen hij uit de woestijn kwam . . . Ons is geleerd dat hij de woestijn inging op negenjarige leeftijd; en hij bleef daar omdat zijn taak belangrijk was. Zijn vader was een priester. En in die bepaalde lijn van priesterschap, of denominatie; o, zijn vader zei: "Nu, Johannes, je weet dat jij de Messias moet introduceren. Weet je dat broeder *Zus-en-zo* precies geschikt is om de Messias te zijn!" Dus Johannes moest daarvan weggaan, hij zou in de woestijn gaan, op zichzelf, omdat het Gods keuze moet zijn, en helemaal niet de keuze van de mens, wie de Messias zou zijn. Dus ging hij daarin op ongeveer negenjarige leeftijd.

⁸¹ En als u opmerkt toen hij eruit kwam op dertigjarige leeftijd waren zijn preken niet als een theoloog. Hij gebruikte geen grote hoogdravende woorden, maar het ging allemaal over de natuur. Hij zei tegen die kerkelijke mannen van die tijd, hij zei: "Gij slangengebroad." Dat is wat hij in de woestijn zag, slangen. Hij haatte slangen. Ze waren giftig. In hun giftanden hadden ze dodelijk gif en hij sprak dat uit over de kerk van die dag: "U stel giftige slangen, wie heeft u gewaarschuwd om de komende toorn te ontvlieden? Begin niet te zeggen: 'Wij behoren *hiertoe*,' en 'wij zijn de—wij zijn de Jezuiten,' of 'wij zijn de *zus-en-zo*,' of 'wij horen bij de Methodisten, Baptisten, Pesbyterianen' of wat het ook is. Begin niet te zeggen dat u dat hebt, want ik zeg u dat God in staat is uit deze stenen kinderen voor Abraham te verwekken!" Zie?

⁸² En ook: "De bijl," dat is wat hij in de woestijn gebruikte, "het zal aan de wortel van de boom liggen. En elke boom die geen goede vrucht—vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen." Zie, hij zou geen boom omhakken die vrucht voortbracht, want hij leefde van de vrucht van de boom. Maar de boom die geen vrucht voortbracht! O, u kunt gewoon de hele, de Schrift is zo geïnspireerd dat alles daarin rond Jezus Christus past. Ziet u: "Elke boom die geen goede vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen," enzovoorts. Ziet u, hij—hij gebruikte zijn boodschap op het gebied van de natuur.

83 En we willen dat nu onder ogen zien, daar we ontdekt hebben dat Hij zei: “Ik ben het Brood. En de mens zal leven bij elk Woord en Ik ben het Woord.” Zie? Dus we willen teruggaan in de natuur. Ik merk dat ik dat vaak moet doen.

84 En de natuur loopt in samenhang. Neem de tijd waarin, let op al de vogels die bijeenkomen, weggaan en het veld ingaan om te gaan eten. Kijk naar al het vee wanneer ze buiten zijn, verspreid in het veld, aan het eten. Werp uw hengel uit, de vissen zullen bijten. Maar wanneer dat vee . . . Die vogels in de bomen bij elkaar duiken en dat vee zich aan de kant verzamelt, dan kunt u net zo goed uw lijn ophalen. Ze zullen niet bijten, omdat de natuur steeds weer in samenhang loopt.

85 En zo loopt het Woord van God in samenhang. God laat altijd alles wat Hij doet op dezelfde wijze fungeren. Hij besloot in het begin toen de mens zijn gemeenschap met Hem verloor dat Hij hem zou redden door het vergoten bloed van een onschuldige. En Hij heeft Zijn methode nooit veranderd. We hebben geprobeerd hen erin op te leiden, hen erin denominatielid te maken en—en hen erin te smeken, hen erin te slaan, of hen erin te schreeuwen. Het blijft nog steeds hetzelfde, alleen het vergoten Bloed is waar God een gelovige ontmoet.

86 Niet. . . we kunnen geen Wereldraad van Kerken maken waar iedereen samenkomt. Het zal nooit werken; het heeft nooit gewerkt, het zal nooit werken. Daarom ben ik tegen dat systeem. God heeft een systeem. U hoorde het vandaag zeggen: “Alle kerken komen samen, het wordt een Wereldraad van Kerken. En Jezus bad daarvoor, dat wij ‘allen één zouden zijn.’” Welnu, ziet u, dat is vleselijk denken zonder de Geest te kennen.

87 Jezus zei: “Opdat zij één mogen zijn, Vader, zoals U en Ik één zijn.” Niet dat een of andere mens over de ander is, dat zal nooit werken; de ene denominatie wil over de andere heersen en de ene mens over de andere. Maar dat u één zou zijn met God zoals Christus en God één waren, dat was het gebed. Dat: Hij was het Woord en Jezus bad dat wij het Woord mochten zijn, Hem weerspiegelend. Dat is Zijn gebed om verhoord te worden.

88 Ziet u hoe Satan het in de vleselijke gedachtegang verdraait? Maar dat was Jezus’ gebed helemaal niet, dat we allen zouden samenkomen en allen een bepaalde geloofsbelijdenis zouden hebben enzovoort. Telkens wanneer ze dat doen gaan ze verder en verder bij God vandaan.

89 Hij wil dat we één zijn met God en God is het Woord. Elk individu, in zijn hart, moet dat één zijn met God.

90 God, dat wetende, dat dit, al deze dingen zo uitwerken. Nu, dat is hoe we God soms vinden, door naar de natuur te kijken. De seizoenen, die opeen volgen, bewijzen God. Dat is waar ik het voor het eerst vond, hoe er een leven opkomt in het voorjaar, het leeft zijn leven, produceert een zaad, sterft en gaat in de grond,

komt terug in de opstanding, herhaalt zich gewoon alsmaar. We zouden er uren aan kunnen besteden.

⁹¹ Maar hoe dat nu verschilt met bijvoorbeeld onze zendeling broeder hier in India. Ik vind er velen daar en over de hele wereld, dat zij geloven in reïncarnatie, dat, ze—zij, dat u hier sterft als een mens en u terugkomt als een vogel of een dier. Zie, dat klopt niet met de natuur.

⁹² De natuur zegt dat ditzelfde zaad die de grond inging, dat ditzelfde zaad weer opkomt. Zie? Dezelfde Jezus Die heenging is dezelfde Jezus Die terugkwam. Halleluja! En dit lichaam, wanneer het in de grond valt, komt het niet terug als een bloem of iets anders, het komt terug als een man of een vrouw. We zien het in de natuur, hoe het doet; het moet door de koude winters en rotten enzovoort, maar het leven blijft behouden als er enig leven in zit.

⁹³ Maar als er, als dat zaad niet ontkiemd is, zal het nooit opnieuw opkomen; het kan niet opkomen, er zit niets in om het op te doen komen. En als we slechts een Christen in naam worden. . . Er zijn twee gemeenten in de wereld, de natuurlijke gemeente en de geestelijke gemeente, ze worden allemaal “Christenen” genoemd. Maar de natuurlijke gemeente kan niet opstaan. Ze is nu bezig op te staan, in de Wereldraad, raad der kerken.

⁹⁴ Maar de Christen staat op om Christus te ontmoeten omdat het een Bruid is, om Hém te ontmoeten. Er is een verschil in hen. De natuur heeft deze geheimen voor ons en we kunnen ze zien als we erop letten. En we zien dat het Christendom de waarheid spreekt, van dood, begrafenis en opstanding.

⁹⁵ Als er dan een tarwebrood is waarvan we weten dat we er allemaal van leven, en we weten dat er slechts één manier is waarop we ooit kunnen leven, is door dode substantie in ons lichaam te nemen. U kunt op geen andere manier leven.

⁹⁶ Een vegetariër ontmoette me niet lang geleden; hij zei: “Broeder Branham, ik had veel vertrouwen in u totdat ik u hoorde zeggen dat u spek en eieren als ontbijt eet.” Zie? En zei: “Hoe kan een godvruchtig man zoiets eten?”

Ziet u, ik zei: “Wel, wat is er mis mee?”

⁹⁷ Alle dingen zijn onrein, maar het wordt geheiligd door het Woord van God en gebed. De Bijbel zegt: “Als gij een goed dienaar van Jezus Christus zijt, zult gij de broeder aan deze dingen herinneren. Zie, alle dingen zijn geheiligd, niets daarvan om te verwerpen, wanneer het met dankzegging wordt ontvangen,” I Timoteüs :3. Nu vinden we dat dat waar is. Dus ik zei, althans. . .

Ik zei: “Wel, moet u dan ook niet iets doods eten?”

“O, nee meneer!”

⁹⁸ Ik zei: “Als u überhaupt leeft, moet u leven van dode substantie. Als u brood eet, is het tarwe gestorven; als u groente eet, is dat gestorven; wat u ook heeft, zelfs bij melk, u drinkt de bacteriën. U moet . . . u kunt alleen leven van dode substantie.”

⁹⁹ En dan als er iets moest sterven zodat wij lichamen zouden kunnen leven, hoeveel te meer moest er iets sterven zodat wij voor eeuwig zouden kunnen leven! De dood is er voor nodig om het te doen. Brood! Aangezien Jezus zei: “Ik ben het Brood,” en er is een tarwebrood en Hij was niet dat soort brood, dus moeten er twee soorten levens zijn die door brood worden onderhouden. Daar zou het ons toe leiden. Er kan geen . . . Hij is niet, Hij was geen tarwe; en Hij was geen Woord—Hij was vlees, dus moeten er twee soorten leven zijn. Wij weten dat tarwe sterft zodat wij lichamen kunnen leven, zoals ik al zei. Jezus, het Woord-Brood, stierf zodat wij eeuwig konden leven. Hij was het Woord-Brood. Let nu op, hou dat in gedachten. Nu, om te bewijzen dat Jezus’ Woorden waar zijn, zien we hierin, in de natuur, hoe het gaat.

¹⁰⁰ Laten we nu naar de Schrift gaan om het opnieuw te ontdekken, terug in de Schrift tot we bij onze hoofdttekst komen. In de hof gaf God Zijn eerste familie het Woord van God om naar elk Woord ervan te leven. De eerste familie die hier op aarde was gezet, werd eeuwig leven gegeven zolang ze bij Gods Woord bleven.

¹⁰¹ Dat was Zijn plan. “Ik ben God,” zegt Hij, “Ik verander niet.” Dat is nog steeds Zijn plan. Het is nooit Zijn plan om door geloofsbelijdenis of organisatie of mensen gemaakte regels dat de mens daarvan leeft maar van elk Woord dat uit de mond van God komt.

¹⁰² Nu, om terug te gaan naar Genesis, wat het begin is. *Genesis* betekent “het begin.” We ontdekken dat God zijn familie eeuwig leven gaf zolang ze in dit Woord bleven en naar dit Woord leefden. Maar toen ze het verbraken, slechts één schakel in de keten van beloften, trof de dood hen, wat óók een belofte was.

¹⁰³ Het is een keten. U hangt ermee boven de hel, en dat is het enige wat u erdoorheen zal dragen. Wanneer de gelovige een schijn-gelovige wordt en leeft op één woord dat in tegenspraak is met dit Woord, verbreekt hij zijn gemeenschap met God. Eén schakel is verbroken! En onthoudt dat uw geloof in dit Woord als een keten is. Een keten is zo sterk als de zwakste schakel. Dat is juist. Het is zó sterk omdat dat alles is wat het zal houden. En als er iets in het Woord is dat raadselachtig voor u is, iets dat u anders hebt gehoord, maar ze zeiden: “U? O, dat was voor de apostelen, en die dingen waren voor vroegere dagen,” wanneer de Schrift zei dat Jezus Christus Dezelfde is gisteren, heden en voor eeuwig; laat dat geen zwakheid zijn! Versterk het en houd het vast en wikkel uw leven erin, want dat is het enige dat u over de vlammen van de hel zal brengen. Dat is juist.

¹⁰⁴ Wanneer deze ketting is verbroken, met Adam en Eva, de eerste familie; onthoud nu, zij verbraken geen zin, zij verbraken geen drie Woorden; één Woord! De mens zal over de hel hangen door ieder Woord—ieder Woord dat de mond Gods uitgaat. Dat is waar de eeuwige bestemming van de mens wordt bepaald. Wel, hij zal hangen aan die keten of hij zal hangen aan een geloofsbelijdenis; of als er geloofsbelijdenis in de keten gemengd is, is het daar waar de zwakke schakel is en u bent er geweest. Daar zat de zwakke schakel bij Adam, en bij Eva. Die zwakke schakel: “Zeker,” zei hij, “zou God . . .” Maar toch heeft God het gezegd! En als God het gezegd heeft, meende God het. En Hij houdt Zijn Woord ook door te zeggen: “De dag dat gij daarvan eet, die dag zult gij sterven.” De dag dat u iets anders in u brengt dan het onvervalste Woord van God in uw ziel, dat is de dag waarop u van God bent afgescheiden.

¹⁰⁵ Nu, dit is zeer sterk, maar luister gewoon goed. Nu, let op. Eén Woord; één Woord in het begin van de Bijbel, God zei “dat één Woord de mens van zijn eeuwige levensketen scheidde.”

¹⁰⁶ Dat is alsof u een man neemt, en u hem aan zijn voeten ophangt . . . hij heeft z'n handen in de hemel en u hem half in tweeën snijdt, breekt er een teen af of waar u ook aan hangt. U hangt aan het onderste gedeelte, en breekt u die keten waar dan ook, dan bent u er geweest. Nu, hou dat in gedachten.

¹⁰⁷ Denk eraan, de Bijbel zei: “In de mond van drie getuigen zal ieder woord vaststaan.” We komen daar zo dadelijk op, op de drie verzoeken van Jezus; de drie verzoeken van predikers vandaag, waar zij de val maken; drie verzoeken van de gemeente en waar zij hún val maken; drie verzoeken van een organisatie, waar het zijn val maakt; en de drie verzoeken bij de individuen en waar zij hún val maken. Nu, het loopt allemaal in drieën; zoals rechtvaardiging, heiliging, doop van de Heilige Geest; Vader, Zoon, Heilige Geest. Alles wordt vervolmaakt in drieën.

¹⁰⁸ Nu, let op: God, in den beginne—het allereerste wat Hij Zijn kinderen gaf om bij te leven, was Zijn Woord. Nu, we zien dat dat de waarheid is. Dan in het midden van de Bijbel horen we Jezus komen en zeggen “dat de mens zal leven van elk Woord dat uit de mond van God komt.” En dan in Openbaring 22:18, Jezus Zelf Die weer spreekt, zei: “Ik getuig van deze dingen. Indien iemand één woord Hieraan toe zal voegen, of één Woord uit dit Boek zal wegnemen, zal zijn deel zal uit het Boek des Levens worden genomen.”

¹⁰⁹ Nu, zie, het is niet ons goede leven; dat is gewoon iets dat ermee samen gaat. Het is niet onze—onze kerkelijke trouw; dat gaat ermee samen. Maar het belangrijkste is: bij dat Woord te blijven. Eet niets anders dan dat Woord. Blijf erbij. Hij is dat Woord. Nu, we willen nu aandachtig opletten.

¹¹⁰ Wat is het verschil in dit brood, van de schepping, om te leven? Nu, tarwe is het brood des levens, als het geen hybride graan is, zal het . . . begraaft ze en het zal opnieuw opkomen. Het moet een goede rijpe korrel zijn. Gebrekkige korrels komen niet op. Dat weten we allemaal. Broeder Sothmann die hier zit, een tarweteler uit Canada, weet dat je geen gebrekkig graan in de bodem stopt om een gewas ervan te verwachten. Want de kever, of de—of de bacterie, wat het ook is, in het graan, eet het op, eet er eerst het leven uit.

¹¹¹ Wist u dat diezelfde wormen die u zullen vernietigen, die uw lichaam zullen opeten, er nu al inzitten? Job zei: “Alhoewel mijn huidwormen dit lichaam vernietigen!” Laat u in een lijkstap stoppen en verzegel die luchtdicht; alsnog zullen de wormen die in u zijn, u opeten.

¹¹² U vindt dat meel en bloem en zo, en laat het voor een poosje staan: er komt een beestje in; verzegel het. Wat is het? Dat beestje zit er om mee te beginnen al in. Het is daar om mee te beginnen.

¹¹³ Nu, dit graan moet goed graan zijn. Het moet vrij zijn van fouten, gebreken, enzovoort. Het moet een raszuiver graan zijn. Het kan geen hybride graan—graan zijn, want als het opkomt en u het opnieuw plant en uw—uw tarwe is niets meer, want een hybride graan zal niet opnieuw groeien. Het kan niet opnieuw groeien. U haalt het leven eruit als u het kruist.

¹¹⁴ En dat is wat er met de kerken is gebeurd. Ze zijn gekruist, met de wereld, en dát is de reden dat elke opwekking die er komt en u geen andere opwekking erna kunt krijgen. Elke organisatie die zich ooit heeft georganiseerd, sterft ter plekke en staat nooit meer op, omdat ze de wereld in haar systemen organiseert, daarom heeft ze het nooit. Er is geen geschiedenis die ooit aantoonde dat welke kerk dan ook die zich ooit organiseerde, ooit weer opstond. Ze stierf daar. Waarom? U kruiste het.

¹¹⁵ Stel geen bisschop over aan. Laat de Heilige Geest erover blijven. Zie? De Heilige Geest werd gezonden om het onkruid en dergelijke weg te houden; niet wat de bisschop denkt of de opzieners enzovoort. Er is de Heilige Geest voor nodig om die gemeente in haar toestand te houden. Hij was dat perfecte Woord, zoals we zullen zien.

¹¹⁶ Adam had zijn keuze, het Woord en leven, of één Woord niet geloven en sterven.

¹¹⁷ Wij hebben dezelfde keuze, want we moeten wel. Als God Adam op het Woord stelde en het Woord alleen, en Hij ons vervolgens op een leerstelling of welke soort leerstelling dan ook stelt, dan is God onrechtvaardig in Zijn oordeel; het past niet bij Zijn heiligheid noch bij Zijn soevereiniteit. Maar het past wel bij Zijn soevereiniteit om te zien dat Hij ieder mens op dezelfde basis stelt. En Hij is God en verandert niet. Wat God eerst doet, doet Hij voor immer hetzelfde. Hij verandert nooit Zijn—Zijn

programma. Het enige, Hij vergroot het, maar Hij verandert het nooit. Hetzelfde gaat steeds door.

¹¹⁸ Nu, Adam had een keuze. En als hij zich aan het Woord hield, leefde hij. Als hij zich niet aan het Woord hield, stierf hij.

¹¹⁹ En wij hebben hetzelfde. Blijven wij bij het Woord, dan leven we. “De mens zal leven van ieder Woord.” Maar als we dat niet doen, sterven we—sterven we geestelijk. O, we kunnen nog steeds lawaai maken, zeker, rondschoppen en schreeuwen en tekeergaan, maar dat, dat is niet—dat is niet leven. Dat is niet leven. Ik ben een zendeling. Ik heb heidenen horen rondschoppen en schreeuwen, meer dan wij zouden kunnen, en beweren goden te kennen en dergelijke dingen. Zij leven niet. “Ze zijn dood terwijl ze leven.” De Bijbel zegt dat. Nu zien we dat deze keuze aan ons is gegeven.

¹²⁰ Maar hij sloot een compromis met het ene woord van Satan en stierf toen.

¹²¹ En als in den beginne, en God, in Zijn genade en barmhartigheid had voorbij kunnen gaan aan al het lijden dat wij geleden hebben, al deze sterfgevallen van kleine baby's en dergelijke, en de oorlogen, en inwendig en kruisigingen en dingen die we gehad hebben; als Hij eromheen kon gaan, Zijn soevereiniteit van Zijn Woord Hem zou hebben toegestaan om eromheen te gaan, zou Hij onrechtvaardig geweest zijn als Hij er tóén niet omheen was gegaan. Snapt u het? Hij kán er niet omheen. Hij is er om mee te beginnen nooit voor Adam omheen gegaan. En Hij zal er om mee te beginnen niet voor u of mij omheen gaan. We moeten tot datgene komen, het Woord alleen. “Laat ieders woord een leugen zijn en het Mijne waar,” zei Hij.

¹²² Nu, we kijken slechts naar wat voor een dag we leven, de oogsttijd.

¹²³ Toen ging God, nadat Adam gevallen was (beproefd door het Woord, en gevallen), God ging door, in Zijn schepping, om te proberen een mens te vinden die ieder Woord zou naleven. Nu, kijk. Hij probeerde een mens te vinden die het Woord voor zijn tijd zou naleven. Nu, ziet u, God verspreidde Zijn Woord omdat Hij het kon.

¹²⁴ Hij is, Hij is oneindig, en Hij is—Hij is alomtegenwoordig. Alwetend, daarom weet Hij alle dingen. Hij kan niet overal aanwezig zijn. Door alwetend te zijn en alle dingen te weten, dan kan Hij overal aanwezig zijn. Want, dat is de manier waarop Hij ons voorbestemt, door voorkennis, niet omdat Hij wilde dat *deze* persoon gered zou worden en *deze* verloren zou gaan. Maar Hij wíst wie verloren zou gaan en wie gered zou worden. Zie? Daarom kan Hij, door Zijn voorkennis, voorbestemmen. En Hij laat alles werken tot Zijn eer. Dat is wat Zijn attributen doen: het tonend tot Zijn eer. Eén vat tot eer en één tot oneer, maar het

is God Die het maakt. “Niet hij die wil of hij die loopt, maar God Die barmhartigheid toont.” Zie?

¹²⁵ “Niemand kan tot Mij komen,” zei Jezus, “tenzij Mijn Vader hem trekt. En al wat de Vader Mij hééft,” verleden tijd, “gegeven, zal tot Mij komen—tot het Woord.” Hoe kunnen zij komen, tenzij zij, ze allen, ze voorbestemd waren om te komen? “Zovelen die Hem aangenomen hebben, aan hén heeft Hij macht gegeven zonen van God te worden.” Zie, omdat hun namen in het Boek stonden; Hij kwam om te verlossen wat in het Boek stond.

¹²⁶ In Openbaringen ontdekken we, toen de Zegels geopend werden, dat er een Boek was. En Hij Die op de Troon zat, God, had het in Zijn rechterhand. En er was niets, niemand, in de hemel of op aarde of waar dan ook die waardig was om het Boek te nemen of er zelfs maar naar te kijken. Johannes weende met grote . . . omdat het hele Boek der verlossing daar was.

¹²⁷ Het was in de samenkomst laatst, die kleine Assemblies of God broeder en zuster zongen dat lied: “Ik vraag me af of Johannes mij zag toen hij al de volken verzameld zag. Zag hij mij?” Zeker wel, als uw naam in dat Boek stond. En toen . . .

¹²⁸ Johannes’ naam stond er ook in en hij weende omdat er niemand was die het kon aanraken. En toen kwam een van de oudsten en zei: “Ween niet, Johannes, want de Leeuw uit de stam van Juda heeft overwonnen.”

¹²⁹ En Johannes keek rond om een—een leeuw te vinden en van achter de gordijnen kwam een Lam tevoorschijn, een Lam dat was geslacht vóór de grondlegging der wereld. Toen zag hij een bloedig Lam verschijnen, en Hij kwam en nam het Boek uit de rechterhand van Hem en noemde alles wat in dat Boek stond. Het is het complete Boek der verlossing. En *dit* is het. Het Boek der verlossing, Hij verlostte alles wat in dat Boek stond, niet buiten het Boek. Alles wat een begin had, heeft een einde. Maar als u eeuwig leven hebt, bent u nooit begonnen en kunt u niet eindigen omdat u zonen en dochters van God bent, attributen van Zijn gedachten, en Zijn Woord. U hebt geen einde van Leven, als uw naam in dat Boek staat. Het Lam kwam om het te verlossen. Niet allen die belijden “Christenen” te zijn, niet allen die proberen goed en heilig te leven; maar degenen wier namen daarin geschreven stonden; Hij verlostte dat en dat alleen, wier namen in dat Boek stonden.

¹³⁰ Nu, we zien dat Satan Adam deed vallen door dat ene woord. En God ging nu verder in Zijn schepping om te proberen één mens te vinden die bij elk Woord zou leven. Zijn eerste mens faalde. En deze man zou leven, zijn tijd, zijn tijdperk waarin hij leefde.

¹³¹ Nu zie, er zijn verschillende tijdperken die God vanaf het begin heeft geprofeteerd, die allemaal zouden plaatsvinden. Dat is waarom Hij het einde kon weten vanaf het begin, is omdat Hij

alle dingen wist. Hij maakte alle dingen door Jezus Christus en vóór Hem, en voor Zijn eigen genoegen. Let op, heel goed nu. Mis dit niet.

¹³² Wat als Mozes zou zijn gekomen en de boodschap van Noach had gebracht? Het zou niet gewerkt hebben. Kon niet. Nee.

¹³³ Wat als Jezus zou zijn gekomen en de boodschap van Mozes had gebracht? Het zou niet gewerkt hebben.

¹³⁴ Wat als wij waren gekomen en de Methodistenboodschap, de Baptistenboodschap, of de Pinksterboodschap probeerden te brengen? Het zou niet werken. Zij waren in orde; ik zal dat straks bewijzen met het Woord. Zij waren wel goed in hun tijdperk. Dat tijdperk is voorbij. Wij moeten uitzoeken wat de Schrift zegt voor vandaag. Déze dag, dát is waar de mens bij moet leven, voor zijn tijdperk.

Hij probeerde een man te vinden die het hele Woord zou naleven.

¹³⁵ Als eerste: Hij beproefde Noach. Noach faalde Hem: werd dronken; hij faalde.

¹³⁶ Mozes, dat grote machtige meesterwerk van God, Hij beproefde hem en hij faalde. Hij verheerlijkte zichzelf, en mocht het beloofde land niet in.

¹³⁷ Toen kwam David, waar Hij Zijn—Zijn..het grote Millennium in David zou weerspiegelen, en Hij zou laten zien wat Zijn Koning was. En God zwoer bij David dat hij de... Zijn Zoon zou oprichten om op zijn troon te zitten. En David was zo'n dapper man "dat hij een man naar Gods eigen hart was." En David deed het goed. Hij versloeg alle Filistijnen en haalde de altaren neer en bleef bij het Woord. En tenslotte liet een mooie vrouw hem omvallen en hij brak het gebod, verloor het Woord, pleegde overspel. Zie? Een man naar Zijn eigen hart, zie, en nog faalde David Hem.

¹³⁸ Mozes faalde Hem, al de anderen faalden Hem, maar al hun levens waren slechts een afspiegeling van Hem Die zou komen.

¹³⁹ In het boek Openbaring, zoals ik aan het schrijven ben; één man die aan het vertalen is of de grammatica op orde brengt... Mijn grammatica is zo slecht; ik heb een—een goede geleerde om de grammatica op orde te brengen, de juiste zelfstandige naamwoorden en voornaamwoorden bij elkaar te zetten. En ik weet niet wat het verschil is tussen een zelfstandig naamwoord en een voornaamwoord. Maar, maar hij wel, en hij zet ze allemaal... Ik weet, het enige dat ik weet is dat God het aan me geeft en ik schrijf het gewoon op, zie. En zij, zij moeten het zo opstellen zodat als het naar scholen en dergelijke gaat, dat ze—ze weten wat, het beter kunnen lezen op hun manier van begrijpen. En toen zei de schrijver tegen mij, of de grammatica-, de man die het grammaticaal op orde brengt, zei tegen mij,

hij zei: “Maar broeder Branham, we vinden in het Pergamos-gemeentetijdperk . . . Dat Jezus hier zei: ‘Hij die overwint, Ik zal hem de Morgenster geven.’ Hem de Morgenster geven?” Hij zei: “Nu, hoe kan hij de Morgenster krijgen, wanneer Jezus Zelf gezegd heeft dat Hij de Morgenster is?”

¹⁴⁰ Zie, al die zaden van Abraham worden weerspiegeld door sterren. Zij verschillen van elkaar en wij zullen van elkaar verschillen. En Jezus is die Morgenster, de helderste van ze allemaal. Maar we vinden Hem in Openbaringen 1 met zeven sterren in Zijn hand. Hij legt dat uit en zei: “Deze zeven sterren zijn de zeven engelen aan de zeven gemeenten, of de zeven gemeentetijdperken die komen gaan.”

¹⁴¹ Toen zei hij: “Hoe kon het dan zijn, als zij de Morgenster hebben?”

¹⁴² Ik zei: “De sterren die in Zijn hand waren, waren slechts de weerspiegelingssterren van de Morgenster, zie, want de boodschapper van die dag had het Woord.” En Hij is het Woord; hij had alleen het gedeelte voor die dag. En de mensen die bereid zijn om weg te komen van de werelddingen en werelddingen en met Hem te wandelen, zien de weerspiegeling van de Morgenster, door de boodschapper van dat tijdperk. Zoals Hij deed door Noach en door Mozes, enzovoort, zoals Hij het Oude Testament weerspiegelde; uiteindelijk kwamen ze allemaal op Eén uit. En zo zal het aan het einde van de gemeentetijdperken zijn: het zal allemaal terugkomen tot Jezus, dat Hij het Woord is.

¹⁴³ Wij als Christenen weerspiegelen Hem slechts. De maan weerspiegelt alleen de zon in zijn afwezigheid. En de gelovige weerspiegelt alleen de Zoon van God in de afwezigheid van de Zoon van God. Het is het Licht van de Bijbel, de Schriften, dat in ons leven wordt betuigd; het Woord dat Licht brengt in de duisternis. U bent kandelaars die op een heuvel staan. Dat is niet de zon, het is een kandelaar. De kandelaar neemt slechts de plaats in van de zon, toont slechts een bepaalde hoeveelheid licht. Wij zijn Gods kinderen, wij zijn zonen en dochters van God, alleen door de Geest met mate. Hij had het zonder mate. We zijn een ster die schijnt, samen maken wij allen een Licht voor de wereld, maar Hij is de hele Zoon, Die het Licht weerspiegelt naar elke ster. Halleluja! Ik geloof Hem. God help mijn ongelooft!

¹⁴⁴ Tenslotte arriveerde deze Volmaakte. Nu, Hij arriveerde om op elk punt verzocht te worden net zoals wij dat zijn. De Bijbel zei dat Hij dat werd. Hij werd verzocht als Noach. Hij werd verzocht als Mozes. Hij werd verzocht zoals al de anderen. Als we tijd hadden om dat uit te splitsen en het u te laten zien, maar dat hebben we niet, want ik wil niet teveel van uw tijd in beslag nemen. Maar om het uit te splitsen en u te laten zien dat Hij verzocht werd op dezelfde manier.

¹⁴⁵ Satan verandert nooit van tactiek, God ook niet; verandert slechts van tijdperk. Maar wat . . . Satan kwam daar toen binnen bij de eerste familie van God op aarde. Hier is het broeder, zuster. Mis het niet om dit te krijgen. Hoe kreeg Satan de eerste familie? Hij kon het op geen andere manier breken dan door dat Woord verbroken te krijgen, want zij waren verschanst achter dat Woord. Als hij maar één opening kon krijgen!

¹⁴⁶ Zo heeft hij elke gemeente in elk tijdperk gekregen, elke gelovige te pakken gekregen, door gewoon dat gat erin te maken. “Wel, ik—ik geloof dat de Bijbel juist is, maar *dat* geloof ik niet.” O, daar gaat hij. Jammer, maar daar ging hij.

“Ieder Woord dat de mond van God uitgaat!”

¹⁴⁷ Nu, zorg dat u dit nu goed begrijpt. Nu, Hij, Deze Die dat zou, arriveerde tenslotte en moest verzocht worden precies zoals de anderen verzocht werden. Merk nu op hoe opvallend Satan elke aanval van hem elke keer precies hetzelfde maakt. Nu, hij probeerde Hem het natuurlijke brood te geven net zoals hij het bij Eva deed. “Als u *dit* wilt eten, *dit* neemt,” of iets dergelijks, heeft hij het.

¹⁴⁸ En dat is wat hij doet bij elke organisatie, dat is wat hij doet bij elk individu, hij probeert u de natuurlijke dingen te geven waar u naar kunt kijken. En het haalt u weg! “Wel, kijk naar deze grote kerk! Nou, ze hebben er zoveel miljoenen in! Onze kerk is de grootste kerk in de stad. Nou, onze . . . wij hebben de burgemeester die naar onze kerk komt. Zie, dat allemaal! Onze voorganger heeft een—een graad van D.D., L.D., Ph.D! Dat, wel dat, wel, hij moet wel een slimme man zijn.” Een Katholieke priester kan hem elk moment overtreffen met zijn diploma's. Hij heeft een zestigtal boeken die hij net zo goed moet kennen als u de Bijbel kent, om zijn graad als priester te verkrijgen, probeer dus geen opleidingen te vergelijken.

¹⁴⁹ Dat is net als de wereld, altijd proberen te vergelijken. Vergelijk niet met dingen van de wereld. Vergelijk niet met kerken. Vergelijk met de Bijbel! Dat is wat we vandaag de dag doen. Dat is wat er aan de hand is met ons Pinksterkerken. Dat is wat er aan de hand is met onze kwartetten en zingen enzovoort zoals we dat hebben, we proberen ons te gedragen als Hollywood. Hollywood schittert, het Evangelie gloeit. Er is veel verschil tussen een geschitter en een gloed. Zie? Hollywood schittert met kleding en Ricky's en Ricketta's en ricochets. Maar God gloeit nederig in de nederigheid van de gelovige, hoe onwetend hij ook mag zijn. Hij gloeit in nederigheid; schittert niet in Hollywood.

¹⁵⁰ Merk op, hij probeerde zijn oude tactiek uit op Jezus, hetzelfde als wat hij bij Mozes deed, hetzelfde als wat hij bij de anderen deed. Hij probeerde het. Hij zal het bij u proberen, om u ertoe te krijgen iets groots te aanvaarden dat er blinkend uitziet.

¹⁵¹ Dat doet me denken aan toen ik op wasberen jaagde. Ik nam een. . . Pappa, mijn vader gebruikte tabak. Ik weet niet of u allemaal zo'n oud plaatje kennen dat op een stuk tabak zat. Ik zou ze meenemen, me een blok houten halen en een gat erin boren, vlak bij de kreek waar een wasbeer had gelopen. En dan boorde ik er een gat in en stak daar dit tabaksplaatje in. En er dan wat spijkers door slaan, zo, schuin. En de wasbeer grijpt altijd naar iets glimmends. En dus als de maan opkwam en hij daarlangs rende, hij daar achterom keek, duwde hij zijn hand daarin om het te pakken. En hij laat het niet los.

¹⁵² Hij is zoals sommige kerkleden. Zelfs als hij weet dat hij gevangen is, laat hij het niet los. "Als ik dat doe, zetten ze me uit de organisatie." Dat is gewoon zijn dood, dat is alles. Goed. Merk op. Daar, hij houdt zich eraan vast; hij laat het niet los.

¹⁵³ Nu, Satan probeerde diezelfde tactiek op Jezus als die hij op de anderen probeerde. Hij probeerde Hem iets anders te laten eten dan het beloofde Brood-Woord. Want Jezus zei: "Er staat geschreven: 'De mens zal niet leven van brood alleen.'" Zie? Hij probeerde Hem hém te laten gehoorzamen. Hoewel het er aardig goed uitzag, leek alsof Hij Zichzelf kon voeden en Hij had het kunnen doen. U hebt. . .

¹⁵⁴ U kunt u ook gedragen hoe u maar wilt. U kunt het nemen of laten, wat u maar wilt. Nu, als die wasbeer genoeg verstand had om gewoon zijn hand te sluiten, had hij hem er weer uit kunnen trekken; maar dat doet hij niet, hij houdt zich daar gewoon aan vast. En zo doen veel nominale Christenen dat ook. Ze willen er niets over horen, willen het niet komen horen. Ze willen er niets van. Ga en hou er dan maar aan vast, zie, u zult zien wat er gebeurt.

¹⁵⁵ Nu, merk op: ze probeerden Hem iets anders te laten eten dan het Brood des Levens waar ieder mens van moet leven. Maar Jezus bleef bij het Woord van de Vader. O, hij had Eva toen niet getroffen, hij had Mozes niet getroffen, hij had geen van de anderen getroffen. Hij trof Iemand Die elk Woord zou weerspiegelen. Zie, Hij. . . dat is de reden: Hij wás het Woord. Maar Jezus bleef bij het Woord, weigerde zijn theologische seminariedoctrine, jazeker, zijn nieuwe licht, zijn meer ervaring. Hij kon het niet aan Jezus opdringen zoals hij het Eva opdrong, haar te laten zien: "O zeker zou God. . ."

¹⁵⁶ "O zeker zou God hierin zijn als we samen konden komen en een hele Wereldraad van Kerken konden maken. Zeker zou God. . . Hij wil eenheid en Hij wil broederschap." Met Zichzelf, niet met de wereld; broederschap met Zichzelf, aanbidding voor Zichzelf. Daar is Hij voor gestorven, zodat u Hém zou aanbidden. Zoals altijd, als hij niet. . .

Nu, we ontdekken dat hij faalde. Jezus kwam gelijk terug tot hem met ZO SPREEKT DE HERE.

¹⁵⁷ Nu, als hij ziet dat een gelovige . . . Kijk hoe de gelovige nu in deze zelfde categorieën komt, ieder van u. Wanneer hij ziet dat (hij) u bij de Bijbel zult blijven: “Ja, ik geloof de Bijbel. Ik sluit me niet aan bij een geloofsbelijdenis. Ik blijf bij de Bijbel.” En zoals altijd, als hij u er niet toe kan krijgen te geloven, om de—om de echte waarheid te leven en het Woord te geloven— ik wil dat u opmerkt wat hij met Jezus deed, de tweede keer, als hij u niet heeft gekregen. Zegt: “Ik ben niet van plan me aan te sluiten bij een geloofsbelijdenis. Dat doe ik niet. Ik ben, ik was in vrijheid geboren, ik blijf erbij. Ik ga *dit, dat of het andere* doen.” Zie, “wordt lid van de kerk,” en “komt u erbij,” en het een of ander; als hij u dat niet kan laten doen, *dán* doet hij iets anders met u. O broeder, let hier op.

¹⁵⁸ Doet hij dat niet, dan stuurt hij u naar zijn eigen seminarie, om onderwezen te worden door zijn eigen theologen, zie, waar Satan de uitlegger is. “O, de dagen van wonderen zijn voorbij. Die mensen daarzo, ik heb . . . nou, dat is een stelletje ketters. Zij, zij zijn het niet, zie.” Hij zal u dáárheen sturen.

¹⁵⁹ O, u zou zeggen: “Wacht eens even, broeder Branham! Wacht eens even!” Ja, laten we ook even wachten, zie. U zegt nu: “Behoort u niet meer? Horen we niet. . . ?” Nee, hoor. Nee meneer.

¹⁶⁰ Maar Jezus zei: “Wanneer Híj, de Geest der waarheid, gekomen is, zie, zal Hij u deze dingen die Ik onderwezen heb in uw herinnering brengen, het Woord. En Hij zal u ook dingen tonen die zullen komen.” Daar is nu de echte Geestvervulde gemeente, die bij het Woord blijft, het Woord reflecteert, God op aarde. Zie? Hij heeft geen theoloog nodig omdat Zijn Woord niet van eigenmachtige uitlegging is. Hij legt Zijn eigen Woord uit door het te betuigen en te bewijzen dat het de waarheid is.

¹⁶¹ Toen de Methodistenkerk u vertelde dat u de Heilige Geest niet kon ontvangen zoals zij op de dag van Pinksteren, hebt u daar enige aandacht aan besteed? Zeker niet. U ging gewoon door en kreeg toch de Heilige Geest. Zie? Want de . . .

¹⁶² Ik besprak onlangs de—de drie-eenheid met een—een Baptistenpredikant en ik vertelde hem dat het slechts terminologie was. En dus kwamen we erachter. . . hij zei—een andere kleine predikant daar van het seminarie—hij zei: “Maar meneer Branham, u probeert de mensen een apostolische religie te laten geloven.”

Ik zei: “Zeker, het is de enige die er is.”

En hij zei: “Meneer, waar bent u naar school geweest?”

¹⁶³ Ik zei: “Op mijn knieën mijn broeder. Niet op. . . Kijk, daar kreeg ik, niet theologie maar knieologie.” Ik zei: “Daar heb ik Hém gevonden.”

164 En hij zei: “Meneer Branham, de doop van de Heilige Geest zoals zij die op de dag van Pinksteren kregen, probeert u te zeggen dat dat vandaag de dag is?”

165 Ik zei: “De Bijbel zegt, meneer, dat de . . . dat Jezus Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor altijd.” Ik zei: “Dat was Jezus Christus Die kwam op de dag van Pinksteren.” O ja.

166 Nee, Dezelfde! “Nog een korte tijd, Ik zal de Vader bidden, Hij zal u een andere trooster sturen, dat de Heilige Geest is. Een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer, Mij niet meer zien; toch zult gij Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot de voleinding, einde van de wereld.”

167 Ik zei: “Ja, dat is Hij Die op de dag van Pinksteren kwam. Ja meneer. Hij kwam, leefde in hen; let op: in de vorm van de persoon van de Heilige Geest, Jezus Christus in de persoon van de Heilige Geest, zoals wij de Godheid verstaan.”

168 Nu, merk op: Satan had zijn theologie niet nodig. En deze man zei tegen mij, hij zei: “Meneer Branham,” hij zei, “ik wil u te verstaan geven dat ik van een bepaalde school ben, en wij zijn opgeleid.”

Ik zei: “Ik hoor uw programma, altijd.” Zie?

Hij zei: “Wij zijn daar opgeleid.” Hij zei: “Hun doop van de Heilige Geest was alléén voor de discipelen.”

169 Ik zei: “De Bijbel zei dat er ‘honderdtwintig’ in de opperkamer waren.” En ik zei: “Wie heeft er nu gelijk, u of het Woord?”

170 En ik zei: “En dan ook, toen Filippus heen ging en tot de Samaritanen predikte; en hij doopte hen in de Naam van Jezus Christus, maar de Heilige Geest was nog niet over hen gekomen, want Petrus had de sleutels. Dus hij zond bericht naar Jeruzalem en liet Petrus komen die hen de handen kwam opleggen, en de Heilige Geest kwam op hen. De Bijbel zei: ‘De Heilige Geest!’”

171 Ik zei: “Toen ging Petrus, door een visioen, met de sleutel, op naar het huis van Cornelius (Handelingen 10, negenenvertig) ‘En terwijl hij deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op hen. Want zij hoorden hen in tongen spreken en—en—en profeteren, God grootmakend. Toen zei Petrus: Kunnen wij het water verbieden dat zij niet gedoopt worden, daar zij de Heilige Geest ontvangen hebben gelijk wij in het begin? En hij beval hen om gedoopt te worden in de Naam van Jezus Christus.’

172 “We vinden, dertig jaar later, Paulus, die door de hogergelegen gedeelten van Efeze trok, vindt enkele Baptistenmensen, die een grote opwekking hadden. Grote dingen gebeurden er. Ze jubelden en prezen de Here. En Paulus bezocht de gemeente waar ongeveer twintig mensen aanwezig waren, waar Aquila en Priscilla de bijeenkomst bijwoonden; waar Apollos, een bekeerde rechtsgeleerde, door de Bijbel bewees

dat Jezus de Christus was. En ze hadden grote vreugde en een geweldige samenkomst. Paulus, toen hij langskwam, hij kwam langs nadat hij . . . de Here hem uit de gevangenis had bevrijd, voor het uitdrijven van een geest, een duivel, uit een waarzegster. En toen kwam hij daar langs, bezig in het werk van de Here, en hij ging om de samenkomst te horen. En hij zei: ‘Deze man is inderdaad een groot man, maar’ zei, ‘hebt u de Heilige Geest ontvangen sinds u geloofde?’ Hij geloofde dat u het ontving wannéer u geloofde. Maar hij zei: ‘Hebt u de Heilige Geest ontvangen sinds u geloofde?’ Hij zei: ‘Wij weten niet of er een Heilige Geest is.’

173 “Hij zei: ‘Tot wat bent u dan gedoopt?’ Dat was de vraag. Hij zei: ‘Wij zijn gedoopt, door dezelfde man die Jezus doopte: Johannes. We zijn gedoopt naar de doop van Johannes.’ Zie? Hij zei: ‘Johannes doopte alleen tot bekering, niet tot vergeving van zonden.’ Johannes . . . want het Lam was nog niet gedood. Hij zei: ‘Johannes doopte tot bekering opdat u zou geloven in Hem Die komen zou, in Jezus Christus.’ ‘En toen ze dit hoorden, werden ze gedoopt in de Naam van Jezus Christus. En Paulus legde zijn handen op hen en de Heilige Geest kwam over hen en ze profeteerden en spraken in tongen,’ dertig jaar later.”

En ik zei: “Trouwens, gelooft u de Bijbel?”

Hij zei: “Zeker.”

174 Ik zei: “Petrus, op de dag van Pinksteren, toen dit alles ruchtbaar gemaakt werd en ze allen aan het jubelen waren en God prezen, zij zeiden: ‘Mannen en broeders, wat kunnen wij doen om gered te worden?’ Petrus zei: ‘Bekeert u allen en laat u dopen in de Naam van Jezus Christus, voor de vergeving van zonden, en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen, want de belofte is aan u, en aan uw kinderen, en voor zij die verre zijn, en zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal.’ Hemelen en aarde zullen voorbijgaan, maar dat Woord zal nooit falen!”

175 U Pinkstermensen besteedden geen aandacht aan de Methodist, Baptist of Presbyteriaan. U wist dat dat voor elke generatie was, en u drukte zich erin. Zeker. Nu, hou daar nou niet op te dringen, blij gewoon doordrukken, zie.

176 Dat is waar Methodisten hún fout maakten, ze drongen door tot in heiliging maar hielden op. Lutheranen drongen aan door tot in rechtvaardiging en hielden op. Zie, toen organiseert het zich, daar sterft het. Dat is het einde ervan. Dat is er alles van.

177 Let nu op terwijl we ons verder haasten. “Wanneer de Geest der waarheid is gekomen, zal Hij u alle dingen leren, alles wat Ik u geleerd heb,” o my, “u alles in herinnering brengen wat Ik u gezegd heb, u alles ter herinnering brengen. En Hij zal u dingen tonen die komen gaan. Hij zal elk Woord betuigen; het Woord bevestigen met tekenen die volgen.” Alles wat Hij beloofd heeft, wat God in de Bijbel beloofde— als u zich losmaakt van

elke leerstelling en al het andere en vasthoudt aan het Woord, is God verplicht zorg te dragen voor Zijn Woord. En dus toen ze dit deden; het Woord betuigt Zichzelf.

178 Hij heeft niemand nodig die zegt: “Wel, de dagen van wonderen zijn voorbij.”

179 Wie is die man om mij te vertellen dat de dagen van wonderen voorbij zijn, terwijl ik eens een blinde was? Halleluja. Ik lag er eens waar de dokters me drie minuten te leven gaven, maar vandaag ben ik in leven. Hoe kunnen ze me anders vertellen? Eens een lauwwarm kerklid, nu vervuld met de Heilige Geest. God heeft geen uitlegger nodig. De Geest Zelf, wat het Woord is, legt uit dat het de waarheid is. Als een mens naar voren durft te treden om het aan te nemen. Hij is Zijn eigen uitlegger. Beproof Hem eens en ontdek of dat niet juist is. Besteedt geen aandacht aan wat iemand zei. Doe wat God zei om te doen.

180 “Wel,” u zegt, “ik doe *dit*.” Wel, hoe zit het met het andere; ieder Woord? Eén Woord breekt de keten.

181 Dat is waar de kerken altijd falen, precies op die keten. Ze organiseren het en krijgen de zaak bij elkaar en maken een grote denominatie. Deze mannen komen bij elkaar, heilige vader *Zo-en-zo* en doctor bisschop *Zo-en-zo*. En wat is het eerste dat u krijgt? Daar bent u er. U sterft daar gelijk. We zullen het bewijzen door de natuur en door het Woord, zo de Here wil, over enkele minuten. Goed dan.

182 “Ter herinnering brengen.” Hij betuigt elk Woord, en wij leven erdoor. Halleluja! Leven erdoor! “De mens zal leven door elk Woord, elk Woord dat betuigd is.” Jezus zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. Zullen hen volgen, die geloven!” Grijp het vast; God betuigt het, dat het de waarheid is.

183 Waar de seminaries en theologen geïnspireerd door Satan, zeggen: “U kunt het niet vertrouwen. Dat was voor de apostelen. De dagen zijn voorbij. Zoiets is er niet. Dat was alleen bedoeld voor de apostelen om toen het Evangelie te bewijzen. We hebben vandaag de dag geleerde mensen.”

184 Ze hadden toen betere geleerdheid dan wij nu hebben. Vertel me eens welke kerk tegen dat, dat Sanhedrin op kan, waar hun over-over-over-overgrootvaders priester moesten zijn vóór hun. Eén verkeerd woord in die, in die boekrol of, wel, ze—ze zouden hen ervoor stenigen. Ze moesten er precies bij blijven. Maar ze misten de echte Kern van het Woord te zien toen het kwam, het leven. Dat is waarom ze veroordeeld werden en de “werkers van Satan” werden genoemd.

185 Zie, dat weerspiegelt niet het Woord van God, als een seminarie student u vertelt dat: “de Heilige Geest niet voor deze dag is. En deze dingen, al die goddelijke genezing en zo, voor een andere dag.” Het is geen weerspiegeling van God, het is een

reflectie van een—een leerstelling. Het is een weerspiegeling van een doctrine die buiten de Bijbel staat.

¹⁸⁶ Hebreeën 13:8 zei dat “Hij Dezelfde is gisteren, heden en voor immer.” Johannes 14:12 zei: “Wie in Mij gelooft, de werken die Ik doe zal hij ook doen.” Nu, hoe zult u dat Woord daar uitnemen, hoe zult u iets anders in Zijn plaats toevoegen? U breekt de levensketen. De mens leeft van Brood alleen, het Brood. . . eeuwig leeft hij door dát Brood. Lichamelijk leeft hij door dít brood. Daar zijn de twee broden. De Heilige Geest; de Heilige Geest is, in u zei “amen” op elk Woord van God als dat de Heilige Geest is. Nu wil ik u iets vragen. Nu, hier knijpt het ’em.

¹⁸⁷ Mamma gaf me vroeger wonderolie toen ik een kind was. En ik—ik kan de geur van het spul nog steeds niet verdragen. Zie? We werden arm grootgebracht en mamma kookte de huiden van het vlees en smolt ze uit. We kregen ze van de . . . van een oude zuster genaamd Goodwin die daar een bakkerij had, en ze bakte hammen en zo, en smolten dat uit. We kregen meel en namen met dat vet en zo en maakten ons maïsbrood. En we aten slecht; geen wonder dat we ondervoeding hadden enzovoort, plagen. Maar mam dan, elke zaterdagavond . . . We—we kregen niet het juiste soort voedsel, dus liet ze ons allemaal een grote dosis wonderolie innemen. En ik—ik hield m’n neus gewoon dicht en schreeuwde, ik zei: “Mam, daar word ik zo ziek van.” Ze zei: “Als je er niet ziek van wordt, heb je er niets aan.” Dus, dus misschien zal dat zó werken. Nu; hoe . . .

¹⁸⁸ Ik ga u iets vragen. Hoe kan een man of een vrouw die beweert vervuld te zijn met de Heilige Geest, welke het Woord is (is dat juist?) en hoe kunt u het vlees van die Heilige Geest zijn, Die u een deel van Hem heeft gemaakt om het Evangelie van uw tijdperk te reflecteren, en dan het Woord dat Hij schreef ontkennen?

¹⁸⁹ Het kan me niet schelen hoe goed u bent. Wel, ik kan u meenemen naar Afrika, naar de—de Hottentotten daar en u een leven tonen waaraan een Christen niet kan tippen. Zelfs als ze betrappt worden op overspel; als een van de vrouwen, voordat ze getrouwd is, een jonge vrouw, moet ze eerst getest worden op haar maagdelijkheid. Als ze schuldig wordt bevonden, moet ze vertellen welke man het gedaan heeft en ze worden samen gedood. Wat als dat in de Verenigde Staten gebeurde, wie zou dan alle lijken begraven, zie? Dus, dus daar bent u er, zie. En zij zijn heidenen, zie, de moraal. Zie, daar kunt u het dus niet aan toetsen. Onze Indiase broeder hier kan u nu vertellen dat de Mohammedanen waarschijnlijk een veel beter leven leiden dan wij ons ook maar kunnen voorstellen.

¹⁹⁰ Maar wat is het? Het is het Woord dat de test geeft. Die Farizeeën waren twee keer zo nederig als Jezus. Hij ging rond

en brak hun kerken af en gooide ze eruit en sloeg ze eruit en zo allemaal.

¹⁹¹ En deze godvruchtige oude priester, weet u, wel, wie was. . . Als ik deze morgen een samenkomst tegen Hem zou houden, zou ik zeggen: Wie kwam naar u toe toen u ziek was, bad er voor u? “Die godvruchtige oude priester.” Wie leende pappa dat geld toen zijn oogsten mislukten? “Die godvruchtige oude priester.” Wie droeg u op aan God voor een leven van dienstbaarheid? “Die godvruchtige oude priester.” Wie was het, toen u in de gevangenis was, die u kwam bezoeken? “Die godvruchtige oude priester.” En deze jonge afvallige genaamd Jezus, wat doet Hij? Noemde uw voorganger een “slang!” Zie? Zie, het is niet door de vruchten.

¹⁹² Het is door het Woord. “De mens zal niet leven bij vruchten alleen, maar van elk Woord dat uit de mond van God komt.”

¹⁹³ En Hij was dat Woord. Ze faalden gewoon om het te zien. Dat is wat Hij behoorde te doen. Ze konden het niet zien omdat ze niet verordineerd waren om het te zien. Hij zei: “U kunt niet tot Mij komen.” Kijk naar die arme Joden, hun ogen waren verblind. Zeker, Hij deed het. Hij heeft ze Zelf verblind.

¹⁹⁴ Bedenk hoe het zou zijn om verblind te zijn. U kunt God maar beter danken voor het zicht dat u hebt op de Schrift. Nu, merk op.

¹⁹⁵ Nu Hij, Hij was dit Woord. Nu, hierna werd Hij beproefd. Jezus’ beproeving. Nu, we nemen deze door.

¹⁹⁶ Zie, het weerspiegelt het Woord niet als iemand zegt: “Wel, dat was voor een ander tijdperk,” want de Bijbel zei dat Hij Dezelfde is, gisteren, vandaag en voor immer. Hoe zou de Heilige Geest in u kunnen zeggen dat u een, vervuld bent met de Heilige Geest?

¹⁹⁷ Nu, mag ik u een beetje pijn doen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Is dat in orde? Doe uw handen omhoog. U zult niet boos op me worden? [“Nee.”] Zo ja, moet u het wel.

¹⁹⁸ Hoe kunt u, vrouwen, met kortgeknipt haar, mij zeggen dat u vervuld bent met de Heilige Geest? Eén Woord! “O, ik sprak in tongen.” Dat maakt geen verschil. Ik heb toverdokters in tongen zien spreken, uitleggen—jubelen in de geest, dansen in de geest.

¹⁹⁹ Hoe kunt u mannen uzelf het hoofd van het huishouden noemen en uw vrouw korte broeken laten dragen en haar zo laten gedragen, uzelf Christenen noemen?

²⁰⁰ Hoe kunt u voorgangers God ooit onder ogen zien met zoiets dergelijks zonder op te staan en ertegen te protesteren? U kunt ze er niet toe dwingen. Maar komt u ertoe zó te prediken dan zult u niet erg lang tot het seminarie behoren of bij een groep. U zult ergens anders samenwerking moeten zien te krijgen. Daar komen we zo dadelijk op, zo de Here wil. Zie?

²⁰¹ Maar daar hebt u het. Ik, ik wil u geen pijn doen. Ik heb u lief. Dat is de reden. Als—als u de rivier afdreef en ik zag dat u zou gaan verdrinken, zou ik een beroerde kerel zijn, zeggen: “Wel, wees een goed mens, lieverd.” U kunt ze maar beter waarschuwen. Jawel. Het ze vertellen!

²⁰² Zoals ik laatst zei, als ik een Christen ben, moet ik geïdentificeerd worden met elk personage uit de Bijbel. Ik moest bij Noach staan en met hém prediken in die dagen en de mensen waarschuwen. Dat is juist. Ik moest op de berg Karmel alleen staan met Elia. Ik moest op Golgotha staan en gekruisigd worden aan mezelf en mijn eigen gedachten met Hem. Maar toen stond ik met Hem op met Pasen, triomferend over alle dingen. Al het vleselijke van de vleselijkheid van de wereld, erboven uitgerezen, in Hem.

²⁰³ Merk op, het weerspiegelt het Woord dan niet, nee, het betuigt het niet. Nu, maar als u het Woord gelooft, zal God het Zelf betuigen, zoals Hij hier deed in Jezus.

²⁰⁴ Het woord Brood betekent altijd: ermee gevoed te worden. “En de mens zal niet leven bij brood, zoals dit brood, alleen, maar bij ieder Woord.” Dus dat is het Woord-Brood, hou dat in gedachten, dit is, dit Brood waarmee de gemeente zich door elk tijdperk heen heeft gevoed, is het verborgen manna geweest, slechts voor de overwinnaar alleen. Openbaring zei dat. Nu, ik heb geen tijd om dit allemaal door te nemen, want ik heb waarschijnlijk nog dertig minuten. Maar kijk, toen het heilige—toen het heilige manna uit de hemel viel, wat een type was van de Heilige Geest. Daar zult u het mee eens zijn.

²⁰⁵ God zei tegen Mozes om er een gomer vol van te halen, en die in het heilige der heiligen te zetten. Want als ze het niet in het heilige der heiligen zetten, zou het bederven. Is dat juist? De wormen waren erin gekomen. Nu, Hij zei: “Maar plaats het in het heilige der heiligen, in deze gomer, dat elk geslacht;” dat opkwam, naar dat priesterschap, wanneer een man een priester wordt, om het Woord te bedienen, het eerste wat hij mag doen, nadat hij is gewijd, is naar binnen gaan en een handvol van dat oorspronkelijke manna nemen, en het opeten.

²⁰⁶ Dat was om dat licht in Zijn hand in het nieuwe gemeentetijdperk te vertegenwoordigen, Zijn licht weerspiegelend, het manna; en alleen de man die volkomen overwonnen heeft, de man die zich werkelijk neerzet en al het andere behalve het Woord neerlegt en terzijde werpt. En het Woord is dat manna. O my, het is Jezus! “De mens zal leven van elk Woord dat uit de mond van God komt.” Dat is het verborgen manna voor de overwinnaar, o, dat werd weggelegd voor elk—elk, voor elk priesterschap dat erop volgde.

207 De theologische scholen hebben deze gezegende zaak lang geleden geruild voor een schotel linzen. Zo is het precies. Ja meneer.

208 Zoals Esau deed. Nu, Esau was moreel gezien een beter mens dan Jakob, maar hij had geen respect voor zijn geboorterecht, wat het Woord was. Hoevelen weten dat; het geboorterecht was het Woord, de belofte, de oudste zoon? Maar hij was een goede man, moreel man, zoals, o, zoals de nominale Christen vandaag, een goede man. Hij loog niet. Hij stal niet. Hij was goed voor zijn vader. Hij deed al deze dingen. Maar ziet u, zijn geboorterechten, hij zei, hij gaf daar niet om. “Wat maakt dat voor verschil? Ik ben sowieso een Israëliet. Zie, ik—ik hoor er sowieso bij.” Maar het was zijn geboorterecht dat telde, zie. Zijn natuurlijke was allemaal in orde, maar zijn geestelijke was helemaal verkeerd.

209 Zo is het vandaag de dag; de stoofpot, kerk en wereld door elkaar, van alles wat; bingo-partijtjes, dansen, allerlei tekeergaan in de kerk; vrouwen met kortgeknipt haar, die korte broeken dragen.

Wel, zegt u: “Broeder Branham, wat geeft dat kleinigheidje?”

210 Dat is een van de Woorden, want de Bijbel zei dat het verkeerd is voor een vrouw om haar haar te knippen. Dat is juist. Als ze dat doet, hoe komt ze er dan binnen? Zie? Vraag het maar, iedere predikant zal u zeggen dat het Woord dat zegt. Zie, “ze onteert haar hoofd,” ze onteert haar man. Ze zou in echtscheiding gezonden moeten worden. Zo is het precies. “Want zij die haar haar zal afknippen, laat haar ook afgeschoren worden, geschoren.” Zie, het laat daardoor zien; niet slechts kortgeknipt, God wil het niet zo. Dat is dat meneer Tussenin. Speel er niet mee. Knip oftewel alles eraf of laat het groeien, dat is wat God zei. Elke prediker van het Evangelie weet dat dat de waarheid is, of u het wilt zeggen of niet. Maar dat is de waarheid. Zie? Wel, wat goed doet het als u al de rest ervan doet en dat nalaat?

211 Wat? Er zit gewoon een klein beetje van de wereldse stijl in u, proberen u zich een beetje te gedragen zoals de andere kerken. Dat is precies waar Israël in de problemen kwam. Dat is waar ze sterven. Dat is waar Adam in de problemen kwam. Dat is waar al de anderen in de problemen kwam. Slechts één Woord — dat is alles wat er nodig is, slechts één punt. Stoofpot, gemengd met de wereld! Wat van de wereld, wat van Hollywood, wat van de kerk, wat van de theologen, en wat hebt u dan?

212 Let op: als Satan hiér faalt, dan zal hij zijn tweede plan op u proberen om u ertoe te—te krijgen het Woord niet te geloven, zal hij. . . en—en naar het seminarie gaan. Hij zal het volgende plannetje proberen. Nu, hier is waar u heel voorzichtig wilt zijn, en blijf gewoon voor nog vijf minuten bij dit gedeelte blijven, als u wilt. Dan doet hij u een bovennatuurlijk aanbod. Ik zal hier

allemaal op terugkomen, voor we zo sluiten. Hij doet . . . Zie, als hij u niet bij het Woord kan weglukken: “Nee, ik zal bij het Woord blijven,” dan zal hij u een bovennatuurlijk aanbod doen.

213 Hij zei: “Laat me U iets vertellen. Komt U hier en duik van de tempel af en weer naar boven laten brengen. Zie, laat de mensen zien dat U iets bovennatuurlijks kunt doen.”

214 O, had hij ze daar even! Nu, let op hier, dit is waar; let op wanneer u aan het eind komt waar deze verzoeking komt. Misschien zal hij sommigen van u in tongen laten spreken, denken dat u het hebt. Zie? Of hij kan u zelfs laten profeteren ofschoon het niet met het Woord klopt. Ik heb mensen zien opstaan en profeteren, was zo tegengesteld aan het Woord als het oosten van het westen is. Zie? Het is het Woord waarbij u leeft. Die bovennatuurlijke gaven kan Satan gewoon bij handenvol uitdelen. Zeker. Dat betekent helemaal niets.

215 Zei Jezus niet: “Velen zullen in die dag tot Mij komen en zeggen: ‘Here, heb ik niet geprofeteerd in Uw Naam? In Uw Naam heb ik demonen uitgedreven. Ik heb machtige werken gedaan. Ik ben een groot man in de organisatie geweest. Ik heb al deze dingen gedaan, deze dingen’”? Hij zal zeggen: “Ga weg van Mij, u die de ongerechtigheid werkt.”

216 Wat is ongerechtigheid? Het is iets waarvan u weet dat het juist is en u geeft het toe en wilt het niet doen, in uw hart. Wanneer u weet dat die Bijbel een bepaald iets leert en u doet het niet, is dat ongerechtigheid. En David zei: “Als ik ongerechtigheid in mijn hart verberg, zal God zelfs mijn gebed niet verhoren.” Is dat de waarheid? Is dat de Bijbel? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Nu, dáár kunt u toch niet boos om worden, zie. Jezus zei “dat velen te dien dage tot Mij zullen komen en zeggen: ‘Ik heb al deze dingen gedaan,’ en Ik zal zeggen: ‘Ga weg, u werkers van ongerechtigheid.’”

217 Hetzelfde als Adam deed. Adam zei: “Here, ik deed *dit*, ik deed *dat*.” Maar één Woord, zie, één Woord deed het. Dat is alles wat nodig is, gewoon ongehoorzaam zijn aan één Woord.

218 Ja, misschien profeteren tegengesteld aan het Woord. Maar nu, tegen de tijd dat hij deze bovennatuurlijke gave heeft, wordt hij zo meegesleept, door het rumoer, door de schone schijn ervan. “Glorie aan God, ik bad voor *Die-en-die*, ze stonden op en liepen weg! Halleluja, ik kan in tongen spreken! En iemand legt het uit, het is waarachtig de waarheid.”

219 Paulus zei: “Ik kan in tongen spreken als mensen en engelen en alsnog niets zijn. Ik kan geloof hebben om bergen te verzetten en nog steeds ben ik niets.” Is dat juist? [Samenkomst zegt: “Dat is juist.”—Red.]

220 Maar zie, hij zal u dat aanbieden. O Pinkstermensen, ik heb u lief, anders zou ik niet bij u zijn. Dáár hebt u gefaald, zie. Kijk

naar het Woord, niet de gave. Kijk naar de gever, zie, waar—zie waar het vandaan komt, zie. Hij wordt helemaal meegevoerd, hij danst in de geest, o . . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . het enige. Hij heeft zoveel mensen om zich heen en iedereen vraagt naar hem, hier en daar, en hij vergeet het Woord.

²²¹ O, u bent heel populair zolang u bij dat Woord vandaan blijft. Maar kom eenmaal in dat Woord, kijk wie er dan met u zal samenwerken. Zie? Kijk wat er dan uitkomt. We zullen daar zo, in een ander stadium van de natuur, op ingaan. Zie, kijk wie—wie wil u dan nog hebben, niemand. “O, hou uw handen daar vanaf!” Zoals een bepaalde vereniging die hier een paar weken geleden samenkwam en mij bande, elke prediker die naar de stad kwam—volle Evangelie, die mij in de stad zou hebben om voor hun zieken te bidden, zou volledig geëxcommuniceerd worden uit de vereniging. Goed, omdat ik voor de zieken bid. Goed. “Luister er niet naar,” zeggen. En daar is het Woord, betuigd.

²²² Dat is hetzelfde wat ze met onze Here deden. Dat is hetzelfde wat ze met elke man in ieder tijdperk deden. Dat is wat ze deden met Luther, Wesley en allen. Dat is wat ze met u in het begin gedaan hebben; nu bent u regelrecht teruggekeerd naar dezelfde poel waar u uit kwam. Let op, de manier . . . het is altijd dezelfde manier geweest. Het heeft nooit gefaald; Satan doet hetzelfde.

²²³ Nu, hij wordt zo meegesleept door het rumoer van glamour enzovoort tot, o, hij zelfs geen aandacht meer schenkt aan het Woord. “O broeder, broeder *Zo-en-zo* zei *zus-en-zo* en ik moet hierheen. Ik . . .” Zie, hij wordt zo meegesleept dat hij het niet eens opmerkt. Of het Woord is of geen Woord, het maakt geen enkel verschil. “De rest van hen zei dat het goed was, dus dat maakt geen enkel verschil.” De denominatie zegt: “Jongen, u hebt het, laat niemand u wat zeggen!” U hebt wat? Zie? Let op.

²²⁴ Satan had altijd, zelfs toen—let op deze ene plaats hier—hij bedekte het Woord. Zelfs met dit bovennatuurlijke, wat hij Jezus probeerde te laten doen, het bovennatuurlijke, zie, het bovennatuurlijke laten doen, wat als Jezus naar hem geluisterd zou hebben? Zie? Hij zei: “Nu wacht even. U wilt bij het Woord blijven, nietwaar? Wilt u bij het Woord blijven?” Hij zei: “Het staat geschreven: Hij zou Zijn engelen hierover bevelen. Wanneer U Uw voet tegen een steen stoot, dragen zij U op.” Maar Hij stootte Zijn voet niet tegen een steen. Zie? Kijk. Wat als hij erbij gebleven was? Hij . . . Hebt u het opgemerkt: ik zei nooit dat hij het Woord citeerde; hij bedekte het, bekleedde het, zoals glazuur op een taart doen, bedekte het, witwaste het, zie; het was niet op z'n juiste plaats.

²²⁵ Dat is wat men vandaag probeert te zeggen, het proberen wit te wassen, maar u kunt het niet laten samengaan met de rest van de Schrift. Het moet allemaal zijn: “Jezus Christus Dezelfde

gisteren, vandaag en voor immer.” Zie, ongeacht hoeveel Woord u probeert te bedekken, dat maakt geen . . .

²²⁶ Het moet geciteerd worden, precies zoals Hij het zei. Als het dan juist wordt geciteerd, zal Hij het betuigen dat het zo is, in uw leven. “Zo weten alle mensen dat u geschreven brieven bent, gelezen, van God.” Geschreven *brief* is deze “Bijbel.” Klopt dat? Een brief is de Bijbel. En u bent een geschreven Bijbel die Zijn Woord weerspiegelt, die volmaakte mens opnieuw, in God.

Maar Jezus zei: “Er staat ook geschreven.” Zie?

²²⁷ Maar merk op: Eva, in ditzelfde stadium, meegesleept door haar bovennatuurlijk begrip, ze had een theologische ervaring. Haar opleiding was superieur aan elke theoloog in het land van die tijd. Zie, ze werd zo meegesleept, ze wist het niet. Zij wist dat ze iets had dat Adam nooit gehad had. Misschien zou ze nu in staat zijn over hem te heersen, omdat ze er meer over wist, haar Adam. Kijk wat hun Adams vandaag doen. Zij kende goed van kwaad, voortreffelijke opleiding van de waarheid. Dat is juist. Ze had een voortreffelijke opleiding van de waarheid, die ze voorheen niet kende, en het was Gods waarheid. Maar ze was dood, door het Woord te breken. Ja, ze kreeg wel zeker haar opleiding.

²²⁸ Zo geeft het seminarie u een theologische ervaring, dat u elk karakter van het Oude of Nieuwe Testament kunt citeren. Maar wees voorzichtig, met wat u doet, als het dat Woord daar niet breekt, als u dat doet; gewoon te zeggen: “Wel, het is voor hén.” Nee, het is voor ú, wie ook maar wil! Zie? Zie? Wees voorzichtig. “O, dat was voor de gemeente van lang geleden.” Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer! Ze had een goede opleiding, maar ze was ook dood, in zonde en overtredingen.

²²⁹ Nu, Satans derde plan. We zullen er snel toe komen, want we willen niet meer tijd nemen dan nodig is, misschien nog een kwartier, twintig minuten, als u zo ver wilt gaan. Let dan op: zijn derde plan dan, zijn, of zijn derde verzoeking. Als de anderen mislukt waren, zou deze dat niet. Zie. Hij biedt u nu een positie aan in de gemeente, zoals hij bij Jezus deed. “Ik zal U de wereld geven. U zou de koning zijn, ik maak U. . . Zij behoren mij allemaal toe, dus geef ik het aan U.”

²³⁰ Wie kan van een man een prediker maken? Wie kan een man een gave geven door hem de handen op te leggen? “God heeft in de gemeente gesteld!” Zie? Ziet u hoe ze het Woord verdraaien. Zoals Eva nu, met haar nieuwe weten, kennis: zij had Adam in haar macht. Ze kon doen wat ze wilde, zie, zodra ze Adam zover had dat hij het aannam.

²³¹ En maar toen hij tot Jezus kwam, nam Hij het niet aan. Hij zei: “Ga achter Mij, Satan.” Met andere woorden: laat ik het niet verkeerd citeren, maar dit er gewoon aan toevoegen. “Er staat geschreven: Ieder mens zal leven bij elk Woord van God; niet door

jouw voorstel: 'Ik maak u de algemene opziener, een ouderling of—of diaken, of ik zal u de piano laten spelen, zuster.' Zie, al deze voorstellen: 'U bent een heel populair persoon, en we hebben uw talent nodig in onze gemeente.'" Zie, kom tot het Woord!

²³² Zij kon over hem heersen of hem onderwijzen; net zoals het gewas van vandaag. Zo doen ze het vandaag, om een doctor in de godgeleerdheid te worden, een staatsouderling, opziener, districtmanager of zoiets dergelijks.

²³³ Hoe anders dan Jezus! Hij bleef bij het Woord. Nu, de volgende paar minuten wil ik bewijzen dat al deze dingen waar zijn, zie, door zowel de natuur als het Woord, dit samenbrengen. Dit bewijst dat Hij het Woord was dat vlees gemaakt is, als Brood. Hij was het Woord vlees gemaakt. Want Hij weerspiegelde wat? Het Woord alleen.

²³⁴ Als u een geschreven brief bent, weerspiegelt u alleen het Woord; niet wat het seminarie zegt, wat iemand anders zegt, wat mevrouw Jones erover denkt, wat doctor *Zo-en-zo* erover denkt, maar wat God ervan zei. "Laat ieder mens zijn woord een leugen zijn en het Mijne de waarheid! Wie ook het geringste van deze geboden zal breken en de mensen dat leert! Wie ook maar één Woord uit dit Boek zal nemen of er één woord aan toe zal voegen! De mens zal niet leven bij brood alleen, maar bij elk Woord dat uit de mond van God komt." Eeuwig leven, door dát Woord!

²³⁵ Net zoals u daar dode substantie moet hebben om van te leven, moet u hier Christus hebben om door te leven of u sterft. En wat is Christus? "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons."

²³⁶ En u bent dezelfde geschreven brief, één voor het ene tijdperk en één voor het andere, voor het licht van dat uur; maar ze falen het te zien. U weerspiegelt dat alleen.

²³⁷ Anderen, ofschoon zij in één, slechts in één punt faalden; maar Hij niet. En zoals ik zei in Openbaring 22:18; Hij zei: "Wie ook hieraan toevoegt!"

²³⁸ Nu, let nu heel goed op. Mattheüs 24:24 is treffend hoe dat ze. . . "Bijna, in deze laatste dagen," zei Jezus, "zouden de uitverkorenen zelf hierdoor misleid worden." Let op de geesten. "In de laatste dagen," nu die Schriftplaats moet vervuld worden. Gelooft u dat? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Nu, dat was "in de laatste dagen; de uitverkorenen zelf, voorbestemden, ervoor uitverkoren, zouden misleid worden. . . ." Het is zo volkomen. . . het is zo Schriftuurlijk en ziet er zo mooi en duidelijk uit dat, u kunt er toch geen foutje in vinden, alleen de uitverkorenen zullen eraan ontsnappen. Nu, dat is wat Jezus zei. Gelooft u het? ["Amen."] "Zou de uitverkorenen misleiden indien het mogelijk was."

239 “Wel, het is volkomen Schriftuurlijk, zoals u het met het natuurlijke oog kunt zien.” Maar ziet u, dat is het niet. Jezus. . . Die Farizeeën hadden die Schrift zo perfect als het maar zijn kon, maar door hun eigen interpretatie.

240 Hoe wisten ze dat Hij niet verkeerd was? Omdat God elk Woord betuigde dat Hij Hem in dat tijdperk beloofde. Daardoor wisten ze dat Hij de Messias was. Zie?

241 Nu, merk op, “indien het mogelijk was,” in deze dagen. Slechts één Woord, één Woord is ervoor nodig. Dat is alles wat Satan nodig had voor Adam, hem gewoon op één Woord pakken. Dat is alles wat hij vandaag nodig heeft, slechts één ding verdraaid te krijgen. Dat is alles, dat is alles wat hij nodig heeft. Nu, u weet dat dat de waarheid is. Er één aan toe te voegen of er één van af te nemen, betekent een totale mislukking. Elk stukje: “Ieder Woord van God!” Denk nu aan de uitleggingen van de seminaries, elk die van de ander verschilt.

242 Er moet ergens een waarheid zijn en *dit* is het: de Bijbel. Nu, Jezus zei. . .

243 U zegt: “Wel, broeder Branham, zij hebben de allermooiste aanbidding.”

244 Jezus zei: “Tevergeefs aanbidden zij Mij, die leringen onderwijzen die theologie van mensen zijn; niet het Woord,” de mens, zijn eigen opvatting van het Woord dat wordt uitgelegd.

245 Zoals ik heb gezegd: God heeft geen uitlegger nodig. Hij legt ieder Woord Zelf uit. Zie, u hebt niemand nodig om het u uit te leggen; God legt het u uit wanneer u bereid bent het te aanvaarden. Zie, dat is het leven, dat is het leven zelf.

246 Jezus zei: “Tevergeefs aanbidden zij Mij.” Ze aanbidden ook werkelijk God. Kaïn aanbad eigenlijk God, in het begin. “Maar tevergeefs aanbidden zij Mij.” Wat is *tevergeefs*? “Het helpt niet.”

247 Ze mogen zeggen: “Wel, ik doe *dit*. Ik dans in de geest. Ik, ik spreek in tongen. Ik, ik profeteer. Ik predik het Evangelie.” Maar niet uw haar laten groeien; falen in één ding en zie wat er gebeurt: de Geest zal u daar verlaten. Dat is wat er gebeurd is met onze kerken; gefaald.

248 “Tevergeefs Mij aanbiddend. O, het is een prachtige aanbidding. Maar tevergeefs aanbidden zij Mij, als leer de geboden van mensen te onderwijzen.”

249 Die Farizeeën waren geleerde theologen. Waag het niet te zeggen dat wij vandaag de dag iets hebben om met hen te vergelijken. Nee hoor. Zij kenden één woord, ieder woord, precies zoals het geschreven stond, maar tevergeefs aanbaden zij. Denk er eens aan: “tevergeefs,” grote mooie scholen en seminaries en leraren en jonge mannen, en dergelijke allemaal, maar verloren!

250 Hetzelfde als in de woestijn, Hij zei: “Ze aten allen manna uit die geestelijke Rots in de woestijn, ze dronken allen uit die

Rots, ik bedoel ik: en ze aten er allen manna uit.” En Jezus zei: “En ze zijn allen dood.” *Dood* betekent “eeuwig afgescheiden.” Waarom? Omdat ze faalden de belofte van God te geloven.

²⁵¹ O, ik vind het jammer om u zo te houden, maar ik móét het gewoon zeggen. Kijk, ik zal hier nog geen minuut voor nemen. Elk van die mensen kwamen eruit onder de Vuurkolom, ze kwamen eruit de woestijn in, God gelovend, marcheerden voort. Maar toen ze het obstakel kwamen te zien, toen de—toen de tien terugkwamen en zeiden: “We kunnen het land niet innemen. O my, het zijn reuzen daar. Ze zijn *dit, dat* en *zo meer*. Ze zijn gewoon . . . Wij kunnen het niet doen. Het is onmogelijk.”

²⁵² Maar wat deden Kaleb en Jozua? Ze brachten het volk tot zwijgen. Ze zeiden: “We zijn méér dan in staat om het te nemen.” Waarom? Die mensen keken naar wat ze konden zien, zie, keken naar wat ze konden zien. Maar Kaleb en Jozua keken naar de belofte van God. God zei: “Ik heb u dat land gegeven. Ga, neem het!”

²⁵³ Nu, Hebreeën het 6e, als ik het mag citeren: “Want het is onmogelijk voor hen die eens verlicht zijn geweest, en geproefd hebben van de Heilige Geest, de kracht van de komende wereld, als zij weer terug zullen vallen, verloochenen, weglopen.”

²⁵⁴ Zoals die mannen die daar kwamen en de druiven aten uit het andere land, daar stonden; en toen het erop aankwam het Woord geheel te volgen, zeiden ze: “We kunnen het niet.” En ze stierven in de woestijn.

²⁵⁵ Dat is waar wij aan toe zijn gekomen. We hebben een goed Woord van God geproefd. Maar de volledige belofte: “Nee, nee, dat kunnen we niet, zie, omdat doctor *Zo-en-zo* of een ander zegt dat we het niet kunnen doen. Dat is voor de apostelen. Dat was een andere dag.” Daar sterft u.

²⁵⁶ Zie, de Schrift hangt allemaal samen, elk Woord ervan hangt samen. En het kan niet gegeven worden door enige door mensen gemaakte theorie, systeem of iets anders. Het wordt alleen geopenbaard door de Heilige Geest. Jezus zei: “Vader, Ik dank U dat U deze dingen verborgen hebt voor de wijzen en verstandigen en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard die leren willen.”

²⁵⁷ Snel nu, laten we hier naar deze volgende gedachte gaan als we dat kunnen. “Tevergeefs aanbidden zij Mij.” Die Farizeeën, geleerd, o, moreel goed, maar door Jezus “duivels” genoemd. Die geleerde theologen; Jezus zei: “U zijt duivels, en de werken van uw vader doet u.” Hij zei: “U versiert de graven van de profeten, maar uw vaderen destijds in diezelfde tijd. . . Die profeten kwamen op om die religieuze systemen af te breken.” Dat is wat ze deden.

²⁵⁸ Profeten! Tot wie komt het Woord, tot een theoloog of tot een profeet? [Samenkomst zegt: “Profeet.”—Red.] Niet tot

de theologen en de school. Het komt tot een profeet, altijd. God verandert nooit Zijn systeem, nooit. Is altijd zo geweest, altijd! Niet tot een groep; tot een individu! Nooit tot een groep; individu, ja meneer, een profeet. En ze zeiden . . .

²⁵⁹ Jezus zei: “U versiert de graven van de profeten en uw vaders hebben hen daarin gelegd.” En zij doen hetzelfde onder de verblinding van Satans seminarie. Zie?

²⁶⁰ En nu, Pinksteren, houd uw neus uit die Wereldraad van Kerken. Nu, u predikers hier, schrijft u naar het hoofdkwartier, naar—naar deze mensen. Nu, u hoeft niet te schrijven naar—naar de Assemblies en velen van hen, omdat zij met de zaak hebben afgedaan; ze willen er niets mee te maken hebben. En u Baptistenbroeders ook, houd uw hoofd erbuiten. Ziet u niet dat dat precies het merkteken van het beest is dat opkomt? U weet wie het allemaal zal opslokken, als u iets over de Schrift weet. Als het Woord Zich in u weerspiegelt, blijf dan bij dat ding vandaan. Uw denominatie zal daarin lopen. En u zult het moeten doen of worden geëxcommuniceerd door uw denominatie. U kunt geen denominatie zijn en daar blijven, want u moet erin komen of eruit blijven.

²⁶¹ Dan bent u geen organisatie meer, dan hebt u uzelf getoond. Precies. God zegene u, als u dat doet. Moeilijk te zeggen hoeveel het zullen doen. Maar sommigen zullen dat ongetwijfeld. Ja meneer.

²⁶² Bedrogen, en Jezus noemde hen “duivels.” Nu, maar toen Jezus daar stond, (wat) elke verzoeking, Hij wees het terecht met het Woord en stond daar bij het Woord. God betuigde Hem.

²⁶³ Zoals bij, een paar avonden geleden toen ik over Michelangelo predikte. Wie is er ooit in Forest Lawn geweest en heeft daar het standbeeld van Mozes gezien, van Michelangelo? Dat was indrukwekkend, toen ik daar de eerste keer binnenkwam en het zag. Michelangelo was bijna zijn hele leven bezig om het te maken. In zijn gedachten had hij het hoe—hoe Mozes eruit moest hebben zien. En hij—hij wilde—hem afmaken voor hij stierf. En hij besteedde jaren en jaren aan het beeldhouwen, *hier* af te bikken en *hier* weg te breken en *hier* te polijsten. Tot eindelijk op een dag, toen hij hem na vele jaren af had — hij stond daar met een vod in zijn hand, zoals *dit*. Hij stond op een afstandje en keek ernaar, het beeld dat in zijn gedachten was, al, sinds hij voor het eerst van Mozes had gehoord — het moest er zo uitzien. Daar was het, flitste voor hem. Hij raakte zo geïnspireerd door zijn eigen werk dat hij een hamer greep en ermee op het been sloeg en schreeuwde: “Spreek, Mozes!” Hij dacht dat Mozes zou spreken; hij leek zozeer op dat wat in zijn gedachten was. En die ontsiering aan het been is er nog steeds. Het is een perfect standbeeld op dat stukje van het been, het rechterbeen na. Bekijk het in Forest Lawn als u door

de deur gaat, een reproductie ervan. Michelangelo's Mozes, zijn meesterwerk, dat, dat zijn leven bezegelde.

²⁶⁴ God is een groot Beeldhouwer, ja; Hij maakte de mens naar Zijn beeld om Hem te weerspiegelen, en Hij is het Woord. En wat deed Hij? Hij beproefde Adam, hij faalde, Mozes faalde, al de anderen faalden. Maar hier is Eén Die volmaakt is, halleluja, (wat was het?) niets minder dan God Zelf in vlees, het Woord in Hem weerspiegeld bracht de volheid van de Godheid lichamenlijk; geen profeet, al was Hij een profeet; geen mens, al was Hij een mens.

²⁶⁵ Joden: probeer Hem niet te claimen als de uwe. Hij was noch Jood noch heiden. Hij was God. Zie? U bent wat uw bloed is, zie, en, natuurlijk bent u vlees. En Maria, natuurlijk had Maria geen ontvangenis van de Heilige Geest haar een sensatie te geven. God de Vader schiep een kiem, of—of een ei in Maria en ook een bloedcel in haar, en het was het Bloed van God.

²⁶⁶ Het bloed komt van het mannelijk geslacht. Dus het was geen . . . De hemoglobines en het bloed moeten van de vader komen, want de baby kan niet eens zijn moeders ziekte krijgen, zoals tb. Het kan het beërven, van de adem van de moeder, maar, niet erven, bedoel ik, maar kan het inademen en—en het oplopen. Maar ze kan het niet van de moeder krijgen, omdat hij, zij er vrij van is; hij is niet van het bloed van zijn moeder.

²⁶⁷ Nu, maar Jezus was niet het bloed van een Jood, noch een heiden. Hij was een geschapen Bloed door Jehova Zelf. Hij was het Bloed van God. De Bijbel zegt: "We zijn gered door het Bloed van God." Niet het bloed van een Jood of bloed van een heiden, dat zou allemaal seks zijn geweest, maar dit was het Bloed van God.

²⁶⁸ Merk op, nu, toen Hij die Volmaakte zag, sloeg Hij Hem, ontsierde Hem. Jesaja zei: "Hij werd verwond om onze overtredingen, verbrijzeld om onze ongerechtigheid." Wat was Hij? Hij was dat volmaakte Woord, weerspiegeld als Brood, waarbij ieder mens zal leven. Hij was dat tarwekorrel van Gods Woord dat gemalen kon worden en in de vier Evangeliën worden gezet, zesenzeftig boeken. En de mens zal dáárbij leven en bij dat alleen en ieder Woord ervan! Amen. Dat was Michelangelo's meesterwerk. En toen God Zichzelf in een Mens weerspiegeld kon zien, had Hij die volmaakte Mens, geschapen naar Zijn eigen beeld. O my, wat een Mens! Hij moest voor ons allen sterven. We zouden daar op kunnen blijven, maar dat doen we niet. Hij moest voor ons allen sterven. En Hij stierf, de Volmaakte, zodat wij, onvolmaakten, volmaakt konden worden gemaakt in Hem door deel te hebben aan ieder Woord van Zijn Bijbel. Nu; toen wekte Hij Hem weer op, voor onze rechtvaardiging, zodat wij het recht hebben, als een opgewekte Jezus, dat Hij hier nu is om ons elk Woord van God te bedienen waarbij wij behoren te leven.

269 Nu, snel nu, dan sluiten we af. Nu, de tweede Eva-bruid.

270 Nu, de eerste bruidegom, Adam, moest worden gebracht door een lange reeks van profeten, enzovoort, kwam dan perfect uit, en moest toen sterven om Brood te zijn voor de rest van hen.

271 Nu, en Eva dan? Zij moet hetzelfde doen. Maar toen Jezus kwam. . . Denk eraan, Eva was de vrouw. De gemeente is altijd als een vrouw voorgesteld in de Bijbel, want zij is bruid. Nu, kijk wat zij deed. Zij probeerde Hem over te halen naar haar doctrine. Zolang ze maar predikte wat zij dachten, was Hij een geweldige kerel.

272 Maar op een dag begon Hij te spreken en zei: "Ik en de Vader zijn één."

273 "O, U maakt Uzelf gelijk aan God, zie. O my! Wij willen niets meer met die kerel te maken hebben."

274 En al deze andere dingen begon Hij te zeggen: "Tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet." Wat denkt u dat een dokter gedacht zou hebben die daar zat? Wat denkt u dat een mens zou denken, met gewoon normaal denken? "Je moet Mijn vlees eten en Mijn bloed drinken."

275 Ze zeiden: "Deze Man is een vampier, geen prediker. Blijf uit de buurt van die Man, hij is gek. Blijf weg van Hem."

276 Maar het was de waarheid. Zie, het was de waarheid. "Tenzij u het eet, zult u omkomen. U zult allen sterven als u het niet eet."

277 Dat is vandaag de dag hetzelfde. Het brood en de wijn is slechts een symbool, laat dat natuurlijke u niet neerhalen. U moet Christus eten, wat het Woord is waardoor u leeft, "elk Woord dat uitgaat," de hele Bijbel van Genesis tot Openbaring.

278 Nu, de tweede Eva, let op haar. Ze werd opnieuw geschapen, net als Hij, op de Pinksterdag, vervuld met de Geest en gevoed door het Woord. Amen. Nu word ik religieus. Ik voel me goed. Die eerste gemeente, die eerste Eva, die Christus' Bruid moest zijn. Hoevelen kunnen daar "amen" op zeggen? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Ze zou Christus' Bruid zijn. Ze werd geboren te Pinksteren, niet in Nicea, Rome; niet in Londen, Engeland; en niet in de Verenigde Staten; niet in Duitsland met Luther, niet in Engeland met Wesley, niet in de Verenigde Staten met de Pinksterbeweging, zo genaamd. Ze werd geboren op de dag van Pinksteren. Ze was met de Geest vervuld. En Ze was met de Geest vervuld en met het Woord gevoed: "Ieder Woord dat uit de mond van God uitgaat." Zelfs tot Judas toe. . . En o, ze moesten gewoon alles Woord voor Woord nemen, een ware bloeiende plant op Gods aarde die Hem vertegenwoordigde, een nieuwe Bruidsboom.

279 Zijn Woord van belofte weerspiegelde Hem in Haar. Ze moesten wel acht slaan op Petrus en hun. Ze waren niet naar een seminarie geweest en dat wisten ze. Ze waren niet naar

een Bijbelschool geweest, een of ander theologisch seminarie. Ze hadden geen opleiding, want ze konden niet eens hun eigen naam schrijven. De Bijbel zei: “Ze waren onwetend en zonder opleiding.” Maar wat gebeurde er? Ze moesten zich wel realiseren dat ze met Jezus geweest waren, want daar was Hij in hen, Zijn belofte weerspiegelend. Halleluja! Glorie zij God! Dat is wat we nodig hebben in deze tijd. Zijn Woord weerspiegelde Hem in haar, de gemeente. Zij leefde door elk Woord dat de mond van God uitging.

²⁸⁰ Maar toen kwam ze, net zoals Eva, ten val op het Woord te Nicea, Rome waar de eerste organisatie ooit werd georganiseerd, de universele Christelijke kerk. Is er hier een Bijbelgeleerde? Is er een . . . Is er hier een theoloog die weet dat dit de waarheid is? De eerste organisatie was te Nicaea, Rome. God heeft nooit een organisatie gehad en zal er ook nooit een hebben. Dat is door de mens bestuurd. Dat is waar ze allen . . .

²⁸¹ Ik ben een Christen. “Bij welke kerk hoort u?” Er is er maar één. Ik ben al vijfenvijftig jaar lang een Branham en ik ben nooit lid van het gezin geworden, ik werd er één geboren. Zo wordt u geboren in het Koninkrijk van God en bent u een weerspiegeling van Zijn Woord.

²⁸² Merk op, Eva ontmoette de hare. En zo ontmoette de tweede Eva de hare, te Nicea, Rome; gaf haar een denominatie, leerstelling, accepteerde dogma's in plaats van het Woord; haalde heidense afgoden zoals Jupiter enzovoort neer en stelde Paulus en Barnabas op. En—en haalde de zonnegod en de maangod neer, Ashtoreth, de maangod, met het ronde koosjer erop, en maakte haar tot de moeder van de zonnegod, wat Jupiter is. En veranderde de geboortedag van Jezus van april waar alle natuur, waar Hij geboren werd onder de ram, omdat Hij een ram was, en veranderde dat in de geboortedag van de zonnegod, in het zonnedaar, waar het maakt dat één dag. . . Er is slechts ongeveer een minuut verschil in de dag als het overgaat op de vijftiëntigste dag van december, de geboortedag van de zonnegod, niet de Zoon van God. En ieder van ons speelt de kerstman en versiert bomen, een heidens gebruik en dat soort dingen en dan onszelf Christen noemen? Wat is er met de Christelijke kerk aan de hand?

²⁸³ Zal er ooit iemand onder ons opstaan die het Woord kan prediken en de waarheid vertellen en God het betuigt en de mensen bewijst dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor altijd? We hebben geen seminarie nodig. We hebben geen theoloog nodig. We hebben een profeet nodig. Dat is juist. God beloofde het ook.

²⁸⁴ Toen, Eva ontmoette haar mislukking, zo ook de gemeente; maakte plaats voor denominatie, regels van de mens, geregeerd te worden door de mens, niet meer geleid door de Geest. Ze ging weg van het Woord en nam dogma's aan. Wie kan er “amen”

zeggen? [Samenkomst zegt: “Amen!”—Red.] Zeker. Maar weet u dat wij Protestanten evenveel dogma’s aannemen als zij, wanneer we iets aan dit Woord toevoegen of er iets van afnemen? Satan kreeg haar met zijn zelfde oude techniek als waarmee hij Eva kreeg: een compromis sluiten. Daardoor kreeg hij het voor elkaar; zei iets anders dan het Woord, een leer of een denominatie.

²⁸⁵ Het origineel ging de grond in in martelaarschap; de molenstenen van Rome vermaalden die tarwe van Pinksteren tot stof en verbrandden hen aan brandpalen en voedden hen aan de leeuwen. Ze gingen binnen zoals de andere tarwe, jazerker, maar Hij begon haar weer op te wekken in de reformatie; dezelfde, de tweede keer.

²⁸⁶ Zoals Hij bij de tweede Adam deed. Nadat Adam viel, begon Hij een tweede Adam op te wekken. En de tweede Adam viel en werd toen opgenomen. De eerste Adam viel in zijn zonde en bleef daar. De tweede Adam viel om een mens van zonde te verlossen en werd opgenomen.

²⁸⁷ Nu, de eerste gemeente viel te Nicea, Rome; allereerst—door één Woord van waarheid uit de Bijbel—waar de Roomse kerk hun dogma’s en leerstellingen hadden toegevoegd; daar kwam een kleine priester met de naam Martin Luther die zei: “Dit is niet, het avondmaal, dit is niet het lichaam van Christus. Het is een koosjer. En de mens, ‘de rechtvaardige zal leven door geloof.’” En hij wierp het ding op de vloer en protesteerde ertegen. Daar komt uw eerste ster schijnen, na het tijdperk van Thyatira. Ja meneer, gerechtvaardigd door geloof! Hij, de grote Beeldhouwer, begon een meesterwerk Bruid te maken dat Zijn Woord zou weerspiegelen.

²⁸⁸ Maar wat deden de Lutheranen, na de dood van Luther? Ze ontmoetten Satan, en maakten er een denominatie van, en stierven. Ze heeft daarna nooit meer iets gedaan, het was met haar gedaan, gewoon een grote massa mensen geworden. Goed.

²⁸⁹ Toen pakte God haar weer op, in de dagen van John Wesley, met een andere waarheid om te weerkaatsen. Wat deed hij? Hij zei: “Heiliging is het tweede werk der genade.” En wat deed God? Hij zegende het. En hij protesteerde tegen de Anglicaanse kerk en de kerk van Zwingli en al de anderen en al de legalisten en al de Calvijn of de—de Calvinisten liever, en protesteerde ertegen. En—en zei: “‘De rechtvaardige zal leven door het geloof,’ zei Luther. En het tweede werk der genade is heiliging.” En dat is waar. Dat klopt. Zie?

²⁹⁰ Wat deed hij toen? Hetzelfde. Na de dood van Wesley en Asbury en hun, hetzelfde als bij Luther: ze organiseerden zich en stierven. Kijk er nu naar.

²⁹¹ Ik ging hier niet lang geleden om voor een vrouw te bidden, in een ziekenhuis, die een operatie zou ondergaan. Ik ging daar

naar binnen. Ze zei: “Broeder Branham, ik heb u laten roepen. U kent me niet;” ze zei, “maar zou u voor me willen bidden? Ik moet morgenochtend geopereerd worden.”

Ik zei: “Zeker, zuster.”

²⁹² Er was nog een man, een vrouw en een jongen die daar zaten, een ongeveer achttienjarige jongen, en ze hielden me zeer nauwlettend in de gaten. En ik draaide me om en ik zei: “Neem me niet kwalijk, ik ga . . .”

Ze zei: “Trek dat gordijn dicht!”

Ik zei: “Bent u geen Christen?”

Ze zei: “Wij zijn Methodisten!”

²⁹³ Ik zei: “Dat was niet wat ik u vroeg. Ik vroeg u . . . Als u slechts Methodist bent, zal ik het gordijn dichttrekken. Als u een Christen bent, wilt u niet dat het gordijn wordt dichtgetrokken.” Dus, ja, dat klopt.

²⁹⁴ Er is dus een groot verschil tussen een Methodist te zijn, een Baptist of Presbyteriaan, of om dan een Christen te zijn; geen Campbelliet te zijn, maar een Christen te zijn, zie. Wat deed ze? Hetzelfde.

²⁹⁵ Wat gebeurde er toen? God nam een kleine groep hier in het zuiden, een kleine kleurling-man met een scheel oog. En Hij, wat deed Hij? Hij stortte het herstel van de gaven uit, en het werd Pinksteren. En velen van u oudgedienden zoals broeder Valdez die daar achterin zit, een oude wijze, preekte al toen ik vijf jaar oud was. Hij herinnert zich het vroege Pinksteren. Jonge, spreek niet van organisatie tegen dié jongens, ze waren uit die narigheid gekomen. En ze hadden de boodschap van God.

²⁹⁶ Maar wat deden ze? Hetzelfde wat de anderen deden: organiseerden het. Nu hebben ze ongeveer dertig of veertig verschillende organisaties: eenheid, twee-eenheid, drieën. Tot, genade, goedheid, ik heb nog nooit zoiets in mijn leven gehoord! Wat deed u? U stierf ter plekke. Verder kon u niet gaan. Uw organisatie zou dit niet accepteren. U, u hebt uw man gekozen: “Déze man, als hij niet gelooft zoals wij, laat hem dan niet binnen. Onze organisatie wil het niet.” O!

²⁹⁷ Kijk, terwijl we ons haasten: er moet een waar Zaad komen. Dat moet er gewoon, want Hij komt voor de Bruid zonder vlek of rimpel. Hij komt ervoor, een Woord-betuygde Bruid. O, ze zal zo’n klein groepje zijn. Jezus zei: “Zoals het was in de dagen van Noach, waarin acht zielen gered werden,” (is dat juist?) “zo zal het zijn bij de komst van de Zoon des mensen.” Hoeveel? Weet ik niet.

²⁹⁸ Maar ziet u, de Bruid zal bestaan uit allen die het Woord hadden, in hun tijdperk. Het is niet slechts deze laatste groep, dat God alles hieruit zal wegnemen. O nee.

299 Het zal—zal zo klein zijn, het zal verrassend zijn. Ze zullen vermist worden en u zult niet eens weten dat ze weg zijn. Wat als Hij er vijfhonderd nam in deze laatste dagen? U zou het nooit weten. Vijfhonderd nam in enkele dagen tijd, twee of drie dagen? Er zijn zoveel mensen die er verdwijnen over de hele wereld, weten niet eens waar ze zijn, hoort nooit iets over hen. De geheime komst van de Here Jezus; Ze zal worden weggenomen.

300 En de rest gaat gewoon door met prediken net als in de dagen van Noach: “Glorie zij God, wij hebben het, halleluja,” en verzegeld tot hun dood. Dat is wat de Bijbel zegt, en het kan niet falen.

301 Zoals Noach, Mozes, David de komst van deze volmaakte Bruidegom weerspiegelden, zo hebben Luther, Wesley en Pinksteren de komst van een volmaakte Bruid weerspiegeld.

302 Let op, elke keer dat ze aangaf . . . wat deed ze? Elke keer, deze kerk, zoals Eva deed, dwong ze haar Adams om haar nieuwe licht, haar plan, te geloven, en stierf daarmee. “We zullen . . . wel, onze groep zal samenkomen, zie; o, onze nieuwe zegeningen van wat we gevonden hebben enzovoort.”

303 Wat heeft dit alles met Eva gedaan? We hebben nog maar eventjes nu. Wat deed dit alles met Eva, de eerste moederkerk, door, de eerste bruid voor de eerste Adam? Wat deed het met haar? Luister nu goed, u zult het hier niet mee eens zijn. Maar het bracht “het zaad van de slang” voort. Precies.

304 Haar eerste zoon was niet de zoon van Adam. Als dat wel zo was, had hij de geboorterechten. De Bijbel zei in Judas dat Adam . . . dat “Enoch de zevende van Adam was.” Is dat juist? En hij begint met: “Adam verwekte zijn zoon, Seth.” Hoe zit het dan met Kaïn, die de geboorterechten had? Hij was niet Adams zoon. Seth, en Seth verwekte; Jered en zo verder naar Adam, welke, verder naar . . . “welke de zevende was van Adam.” Als Kaïn dan zijn zoon was . . . er is geen enkele plaats in de Bijbel, zelfs niet in Lucas wanneer hij er opnieuw naar verwijst, hij verwijst nooit naar Kaïn als de zoon van Adam. En als hij dat niet was, wiens zoon was hij dan? En als hij de zoon van Adam was, was hij zijn eerste zoon, die alle geboorterechten had. O!

305 Daar is die vleeselijke gemeente (kunt u het niet zien?) die iets aanvaardde wat overspel was in plaats van het Woord. Pinkstermensen, zegene u. Goed, wat bracht hij bij Eva voort? Het zaad van de slang. Wat heeft het in deze laatste dagen via denominatie gedaan? Produceerde opnieuw het zaad van de slang, het Woord verwerpende. Wat bood hij aan? Vruchten en dergelijke, niet het Bloed.

306 Door openbaring van het Woord, Gods Woord, voordat het zelfs geschreven was, “offerde Abel door geloof aan God een voortreffelijker offer dan dat van Kaïn, wat getuigde

dat hij rechtvaardig was,” het Woord dat Zichzelf door hem weerspiegelde door zijn offer.

³⁰⁷ O, Kaïn ging en haalde vruchten van het veld; hij dacht dat Eva een appel at. De meeste theologische seminaries hebben dat nu veranderd in een abrikoos. Het was overspel. En ieder weet dat, die de Bijbel kent. Zeker was het dat.

³⁰⁸ Merk op: het slangenzaad werd geproduceerd doordat de eerste Eva van het Woord afweek. De tweede Eva deed hetzelfde in Nicea, Rome. En wat heeft ze gekregen? Een stel denominatiekinderen. Dat is juist. O, moreel goed; zeker, prima. Maar wat? Dood, door hun leerstellingen.

³⁰⁹ Hetzelfde nu. Kaïns openbaring van het Woord deed hetzelfde als wat dezen deden. Wat? Beloofde het haar. Tegen het einde der tijden, wat belooft deze Eva nu? Luister nu goed, ik sluit af. Welke belofte voor deze Eva in de eindtijd? Rijkdom, Laodicea, grote naam, groot persoon, rijk. “Maar dood en naakt en weet het niet.” Dat is waar het gemeentetijdperk in eindigde.

³¹⁰ Maar zij ontkent het Woord. Om Mattheüs 24:24 voor haar werkelijkheid te maken, probeert ze binnen te komen met veel lawaai en veel *dit* en veel sociale status en dergelijke, probeert te zeggen: “Wel, wij hebben macht! Glorie zij God, halleluja, wij hebben macht!” Een vorm van godsvrucht hebben, maar de kracht ervan ontkennen, zo dichtbij dat het bijna de uitverkorenen zou misleiden. . . Hoe kan iemand in de Geest dansen en in tongen spreken en het Woord van God als de waarheid ontkennen, en de Heilige Geest zijn? Het kan gewoon niet.

³¹¹ “Elk Woord!” God zegt iets, dan is dat precies wat Hij bedoelt. Leg het niet op een andere manier uit. De Bijbel zegt “dat het van geen eigenmachtige uitlegging is.” Zeg het op de manier waarop Hij het zei.

³¹² Merk op, een valse macht. Dat is precies wat Satan aan Jezus wilde geven, daar te komen om Zich te laten zien. Mensen doen dat, zelfs de Wereldraad, allemaal. “Wie is in staat om oorlog tegen hem te voeren,” zei hij, de Bijbel, “dit beeld van het beest dat zal opstaan?” Als we tijd hadden, zouden we erop ingaan (maar dat hebben we niet). Let op: Jezus, de tweede Woord-Adam, in haar tijd, kijk, in de dagen van deze gemeente nu, die er zo dichtbij komt. Het laatste gemeentetijdperk is Laodicea. Hoeveel kunnen daar “amen” op zeggen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Wat doet ze? Hoe gaat ze dat glorieuze stadium binnen? Lauw, zonder God. En wat heeft ze gedaan?

³¹³ Nu, Adam zag Eva opzettelijk . . . of niet opzettelijk, maar onwetend verleid, en Adam liep weg met Eva zodat hij haar kon verlossen. Klopt dat? De Bijbel zegt: “Adam werd niet verleid.” Dat is de reden waarom het vrouwen verbiedt het Evangelie te prediken. Zie? Adam was niet in overtreding, maar Eva wel. Dus

dat is de reden dat ze niet hoort te onderwijzen, zie, of enig gezag over de man hoort te hebben, enzovoort. Dat is—dat is wat het Woord zegt.

³¹⁴ U zegt: “Wel, dit . . . !” Het kan me niet schelen wat *dit* doet en *dat* doet. Het is wat het Woord zegt, broeder, zuster. Dat probeer ik u duidelijk te maken. Het is wat het Woord zegt. Wij leven bij het Woord, niet wat een bewijs of een vleselijk iets of een ervaring. Dat heeft er niets mee te maken. Niet elke willekeurige ervaring zal werken als het het Woord ontkent. “Velen zullen tot Mij komen en zeggen: ‘Ik heb geprofeteerd, duivels uitgedreven. Ik heb in tongen gesproken. Ik heb al deze dingen gedaan, het Evangelie gepredikt, en een doctor in de godgeleerdheid.’ Hij zei: ‘U werker van ongerechtigheid, Ik heb u niet eens gekend.’” Wetend dat het Woord dat zegt en dan een compromis sluiten vanwege een of andere organisatie of iets, een of ander systeem. O, mijn vriend, laat me u waarschuwen als een dierbare broeder die u liefheeft. Luister aandachtig.

³¹⁵ Nu, de eerste Adam wandelde met Eva weg, omdat zij misleid was. Maar was het hier iemand in dit Laodicea, zij wist wel beter. Jazeker. Omdat zij Hem uit haar bed zette, haar kamer, ze- . . . Hij stond buiten te kloppen, probeerend weer binnen te komen. Maar ze had cultuur gekregen, ze was hooggeplaatst. Ze was, o my, “had aan niets gebrek,” zei ze, maar wist niet dat ze naakt was, ellendig. Dat is de gemeente die de uitverkorenen zelf misleidt indien het mogelijk was. Merk op: ze had macht, valse macht. Ze nam een deel van het Woord, maar niet de rest ervan.

³¹⁶ Wat is de grootste leugen die ooit is verteld? Er zit negenennegentig procent waarheid in. Als iemand zegt: “William Branham, op deze bepaalde datum, was in Houston, Texas, stomdronken.” Dat is een leugen. Zie? “O,” zegt, “nee, hij was in Phoenix, Arizona. Hij preekte voor Christelijke zakenlieden, hij preekte over een bepaald onderwerp, er waren daar zoveel mensen, ze luisterden tot ongeveer half elf. En om half elf, weet u wat hij deed? Greep naar een borrel en dronk hem op.” Nu, daar is een leugen. De rest was allemaal waar. Zie, het moet precies op de waarheid lijken om misleidend te zijn.

³¹⁷ Zo doen de mensen vandaag de dag. Ze hebben zoveel van de waarheid dat ze de uitverkorenen misleiden . . . Maar één Woord is alles wat er nodig is. En ik heb dat bewezen met de Bijbel.

³¹⁸ Merk op: Hij liep nooit met haar weg. Zij zette Hem buiten, het Woord, verwierp Hem. Nu, dit is een jammerlijk gezicht, wanneer we tot het slot komen.

³¹⁹ Net zoals het was in Babylon; de mens zal niet stoppen bij iets wat hij zelf probeert te bereiken. Hij zal gewoon niet stoppen. Zoals in de dagen van Noach: hoeveel Noach ook preekte en waarschuwde, het hielp niets. In de dagen toen Achab, hij moet zijn eigen brood maken om zichzelf naar de hel te sturen. Zo

is het precies. Hij moet zijn brood maken zodat de schakel zal breken, zodat het hij zichzelf naar de hel zal zenden. Net als Achab en Jezebel. Zij . . . maar wat het was: zij dachten niet dat ze zondigden. Ze dachten dat ze het goed deden.

³²⁰ Weet u, Jezus zei: “Het zal gebeuren dat ze u zelfs zullen doden, denkend dat ze God een dienst bewijzen.” Wacht maar tot dit nieuwe boek van mij uitkomt. Laatst een avond schoten ze op een paar mensen omdat ze zeiden dat het verkeerd was om de Rooms-Katholieke kerk te verenigen met de Protestantse. Drie schoten gingen door een gebouw van een vriend van mij; het miste hen amper. Wacht tot dit boek in omloop komt. Denken niet dat ze zondigen, ze denken dat ze het juiste doen. Ze denken dat ze—ze het voor God doen, zonder het te weten.

³²¹ De Joden brachten Jezus om het leven, denkende dat ze het juiste deden, omdat hun kerkleer zei dat Hij verkeerd was. O . . . zei hen dat Hij . . . “Zij kruisigden het Brood waar zij van hoorden te leven.”

³²² Nu, dan: “Zovelen als Hem ontvingen om hun Leven te zijn, eeuwig leven, zij leefden door Hem en Hij gaf hen kracht om deel van Hem te worden, zonen van God.” Is dat juist?

³²³ Zij, zoals de wilde kolokwinten, dood in de pot, van de school van hun theologen. Ze willen Jezus niet, het Brood des Levens. Ze willen Hem niet. Ze zetten Hem uit hun kerk. Ze moeten het doen. Het kan me niet schelen wat ze doen.

³²⁴ U zegt: “Denkt u dat u het gaat veranderen, broeder Branham?” Nee meneer. Maar ik spreek tot de uitverkorenen.

³²⁵ Ze hebben hem eruit gezet. Waarom? Ze namen hun stoofpot, vermengd met de wereld, wat theorieën van iets en mengden het door elkaar en maakten er een theologische seminarie-stoofpot van. En ze weigeren het meel van de profeet Elia om het te genezen.

³²⁶ Deden ze het in die dag? Elia had wat meel. Dat meel was Christus, het spijsoffer, allemaal hetzelfde gemalen. Elke molensteen moest hetzelfde zijn, om het te malen. En hij wierp dát daarin en het genas hun ziekte, of hun dood in de pot.

³²⁷ Maar vandaag hebben ze dood in de pot en willen ze Elia's Meel niet, Christus, het Brood, het Woord. “Nee meneer! Het is ketterij!” Ze willen het niet hebben. Ga uw gang en eet het en u zult sterven zo zeker als de wereld. Er zit vergif in de pot. Ze zullen dit Meel niet aannemen (nee meneer) in hun theologische potten. Ze doen het gewoon niet. Nu, ze zullen u eruit zetten, ze willen er niets mee te maken hebben.

³²⁸ Nu, de tweede Eva, brood-graan, was Pinksteren, deed zoals het eerste, Adam-brood, ging de dood in onder de Romeinse molenstenen, onder vervolging, martelaarschap.

329 Maar haar zuster, die een hoer werd, (is dat wat de Bijbel zegt?) dat is juist; wat deed zij? Ze ging regelrecht de wereld in en verwekte kinderen. Wie kan daar “amen” op zeggen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Openbaring 17: “De hoer en haar dóchters,” geen mannen; vrouwen, kerken. De denominatie, wat maakte haar een hoer? Ze verwierp het Woord en nam de denominatie aan, ze werd een hoer. Wat deden haar kinderen? Ze waren hoeren, wat hetzelfde is. Deden hetzelfde, wezen het Woord af en namen de denominatie aan. “Haar kinderen,” dochters, kerken; kijk naar hen.

330 Nu, laat me dit zeggen in profetie. Zult u het begrijpen? Het grote familiedoe is zo ongeveer over. Ze komen allemaal weer bij elkaar. De oude moeder zal haar kinderen weer terugnemen. Ze zijn toch allemaal hetzelfde. Ze willen één zijn. Het is tijd voor de Gemeente en God, Gemeente en het Woord om één te worden, hier, want dat is waar Hij voor komt; niet “één” groep als die. Nee meneer.

331 Er zal een tarwekorrel zijn. Nu: let op de natuur, en we sluiten af met deze gedachte; kijk naar de natuur. Een man plant tarwe.

332 Ze hebben een boek geschreven, ik denk dat u het allemaal gelezen heeft, waarschijnlijk sommigen van u theologen, genaamd *De Stille God*. Ik denk dat u het misschien kunt krijgen in—in uw boeken, van—van waar u boeken verkoopt, boekhandels. *De Stille God*; zei: “Hoe,” een ongelovige, zei, “hoe kunt u ooit verwachten, om een God te zijn Die daar in de donkere middeleeuwen kon zitten en toekijken hoe kleine kinderen ter dood werden gebracht door vuur; vrouwen, hun lange haar in pek gedoopt en verbrand; een os aan één arm binden en één aan de ander en ze uit elkaar trekken omdat ze geen kruisbeeld wilden kussen; en al dat soort dingen?” Zei: “Hoe kan een God, als er één was, daarboven zitten en toekijken hoe die kleine kinderen verbranden?” Zie, dat is het natuurlijke, vleselijke verstand. Zie?

333 Kijk: weet u dat tarwe, wanneer het in de grond gaat, dat het daar moet liggen en rotten? Dat is wat die Pinkstergemeente moest doen: daar liggen en de grond ingaan en sterven. Het moest rotten, om weer leven voort te brengen. Is dat juist? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Nu, let op: en, nu, dit zijn mijn afsluitende gedachten. Om alles nu af te ronden, laten we de natuur nemen. Hoevelen van u geloven dat God in de natuur parallel werkt met alle dingen? [“Amen.”]

334 Hij . . . kijk, Hij deed met de wereld; Hij verlost de wereld op dezelfde wijze waarop Hij een mens verlost. Wat gelooft een mens? Hij gelooft, dan wordt hij gedoopt; dan wordt hij gereinigd door het bloed, heiliging, wat Wesley's boodschap was; dan wordt hij vervuld met het Heilige Geest-Vuur, neemt de wereld uit hem weg en hij wordt vervuld met de Geest, wat het Woord is. Gelooft

u dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Nu, let erop. God gaat zijn wereld op dezelfde manier verlossen.

³³⁵ Hoevelen hebben het—het—*Het Toekomstig Thuis van de Bruid en Bruidgom* op de band? Zie, ik bracht het daarin. De Here gaf het mij. Ik gaf het door aan u zoals Hij het mij gaf.

³³⁶ Kijk: als eerste, de wereld was veroordeeld, onder Adams val, van het Woord. Het preken van Noach bracht rechtvaardiging en God doopte de aarde met water; toen kwam de Zoon en liet Zijn Bloed erop vallen om het te heiligen om het voor Zichzelf op te eisen; vervolgens, in de uiteindelijke afloop, de vernieuwing, zal vuur zijn dat elke kiem, elk ding zal verbranden, het zal duizenden kilometers hoog de lucht ingaan.

³³⁷ En dan wat? “Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, de eerste hemel en aarde waren voorbijgegaan. En ik zag de Heilige Stad, het Nieuwe Jeruzalem van God uit de hemel neerdalend, versierd als een bruid voor haar. . . versierd als een bruid voor haar man, zie, neerkomend op de aarde.” God en de mens dan. . .

³³⁸ Hetzelfde met Jezus; kijk, toen Hij gedoopt werd in water en Zijn voorbereidingen trof. Hij was geheiligd om mee te beginnen door de Vader; toen hief Hij Zijn handen op en hier kwam de Duif op het Lam. Wat deed God, toen Hij de Duif daarop plaatste? Hij eiste dat deel van het leven op; dat—dat was deel van de aarde, Jezus om voedsel te eten zoals wij dat hebben, het natuurlijke brood. Maar nu eist God het op, er is niets dat het gaat tegenhouden. De dood kan het niet vasthouden. Hij zei: “Vernietig deze Tempel, Ik zal Hem weer oprichten.”

³³⁹ En wanneer de man en vrouw in God gaan, volledig, nu, niet onder een of andere betovering, niet onder een of andere emotie, maar werkelijk wanneer het Woord en Hij één worden; God heeft die persoon gered, hem geheiligd van de dingen van de wereld, vernieuwt alles van de wereld van hem weg met het Vuur van de Heilige Geest en leeft in die persoon, Zichzelf weerspiegelend, die volmaakte man of vrouw levend door het Woord. Zie, dat is de aarde die gereinigd wordt. Hij zal het gebruiken, de aarde, op dezelfde manier: Hij verlost haar.

³⁴⁰ Let nu op: een tarwekorrel valt in de grond. Nu, Jezus was die tarwekorrel, die in de grond viel, die daarna volmaakt was gemaakt, het had leven in zich. Mozes stond niet op. Adam stond niet op. Geen van de anderen stonden op. Maar deze Volmaakte, Die het Woord in alle opzichten weerspiegelde, ieder Woord, Hij leefde erbij! Hoevelen kunnen daar “amen” op zeggen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Hij leefde bij ieder Woord. Wat gebeurde er? Ze stopten Hem in het graf. Maar, drie dagen brak Hij haar open en kwam er weer uit. Zie?

³⁴¹ Nu, hier komt de gemeente weer, zie, komt tot die Volmaakte, voor de opname, opnieuw. Nu, wat gebeurde er, nadat de

gemeente in de grond viel te Nicea, Rome, bij de eerste organisatie? Kan iemand “amen” zeggen dat dat juist is? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red] Wat deed ze? Ze kwam weer uit in een tijdelijke opstanding; Hij probeerde door Luther net zoals Hij het door Noach deed. Maar wat deed hij? Hij faalde het Woord, hij organiseerde. Wat deed het?

³⁴² Het is als een tarwekorrel die opkomt. Wanneer de tarwe opkomt, wat is het eerste wat opkomt? Twee kleine scheuten. Luister nu heel goed. Wat komt er op, in het natuurlijke nu? We gaan het natuurlijke met het geestelijke volgen, natuurlijk brood met het geestelijke brood. Wat gebeurt er? “Hoe kon deze Man Brood zijn?” Let op.

³⁴³ Toen de gemeente opkwam, was ze één klein blad. Nu, dat lijkt helemaal niet op het graan dat in de grond ging, maar het is een drager van het leven. Zie? Nu, wat gebeurt er? Nu zegt de man: “O, ik heb een goed graanveld.” Nog niet. Potentieel heeft hij het. Wat gebeurde er? De volgende die opkwam was Zwingli, dat was een andere beweging die opkwam na Luther. Maar nog was dat het niet. Het is een blad. Toen bracht de stengel vele bladeren voort, zoals Calvijn enzovoort die opkwamen. Uiteindelijk kwam de Anglicaanse kerk op, allemaal bladeren. Zie, zagen er allemaal precies hetzelfde uit, hetzelfde.

³⁴⁴ Wat gebeurde er toen? Het tarwe verandert en het koren verandert en alles verandert. Wat kwam was een aar. U zou het bloem kunnen noemen. Wel, toen dat opkwam, kijk wat eraan hangt: kleine stuifmeelkorrels. Nu, dat lijkt een klein beetje meer op het originele graan dat er inging, dan het blad. Is dat juist? Wel, Wesley’s boodschap stond dichterbij de Bijbel dan die van Luther. U weet dat. Is dat juist? Wat zijn al die kleine bloesems nu? Er waren de Wesleyaanse Methodisten, Nazareners, Pelgrim Heiligheid, Verenigde Broeders, al diegenen onder heiliging. En wat kwam er toen van? Wat deed het tenslotte? Organiseerden zich, stierven!

³⁴⁵ Wat kwam daaruit voort, waren de Pinksternensen. U zegt: “O, broeder!”

³⁴⁶ Nu, eerbiedig—en ik zeg dit met goddelijke liefde. En moge de Grote Vader, van Wie ik zojuist in het begin u verteld heb dat Hij hier tegenwoordig was, alomtegenwoordig. Als ik dit met vooringenomenheid zeg, dan zal Hij me oordelen. Als ik het zeg in waarheid, zal Hij me zegenen. Hij zal het u laten zien als u tot leven verordineerd bent.

³⁴⁷ Wanneer de eerste kleine tarwekorrel aan de stengel van een tarwe tevoorschijn komt, ziet het er absoluut zo uit als het graan. Is dat juist? Maar wat is het? Het is het graan niet. Dat is dat Mattheüs 24:24: “Zo dichtbij dat het de uitverkorenen zelf zou misleiden indien mogelijk.” Let op: het lijkt precies op het graan. Maar trek dat eraf en ga erbij zitten, en neem een microscoop en

begin het terug te trekken. Het is gewoon het kaf, om het koren of het kaf om de tarwe. Het is alleen gedaan om het te beschermen, maar het ziet er precies zo uit als het graan. Nu, hoevelen weten dat dit de waarheid is, steek uw handen op? Zeker. Maar het is het kaf.

³⁴⁸ Nu, Pinksterbroeders, begrijp me niet verkeerd, maar dit is de waarheid. U kunt de natuur niet trotseren. En de natuur verklaart God in alles, haar Schepper.

³⁴⁹ Kijk nu eens naar dat kaf. Het ziet eruit. . . Wat deden ze? Ze spraken in tongen. Ze doen precies hetzelfde als ze op Pinksteren deden. Maar als u dat doorsnijdt, dat kleine ding neemt en het naar achteren buigt, zitten daar vele kleine kafjes in. En als u het naar achteren buigt, ziet u helemaal achterin—u moet een goed vergrootglas hebben—kijk daar achterin. Daar komt een piepkleine graankorrel aan, daar is het echte. Het is een drager. Waarom? Het moet er zijn om dat graan te beschermen. Het werkt in harmonie, maar het is om dat graan te beschermen. Nu waar het graan uit de grond kwam, omhoog door de Lutheranen, door die gemeenten, door Wesley en daar doorheen, uit door de aren en nu in het kaf. Nu, het ziet er perfect uit. Geen wonder dat Jezus zei: “Het zou de uitverkorenen misleiden indien het mogelijk was.” Het ziet er net zo uit als het graan, precies op de plaats waar het graan behoort te zijn, maar wat gebeurde er? Het deed hetzelfde als de anderen ervoor: organiseerde zich! Wat werd het? Een drager.

³⁵⁰ Nu, in de dagen waarin we leven—elke historicus hier weet dat elke opwekking maar ongeveer drie jaar duurt, en dan komt uit die opwekking een organisatie voort. Broeder, zuster: in deze grote vijftienjarige opwekking waarin ik geleefd heb, het voorrecht heb gehad daarin met u te leven, is er geen organisatie uit voortgekomen. Er zijn geen organisaties meer. Er zal er ook geen zijn. Daar is de laatste. Nu, Pinksteren moest er zijn om dit te beschermen. Waar zouden we heen zijn gegaan met een boodschap als deze als er geen Pinkstermens was geweest om het te geloven? Nu, ga terug naar de Ohio rivier, in 1933. Zie?

³⁵¹ Excuseer me hiervoor, maar ik wil dat u de waarheid weet. En ik heb niet veel tijd meer, dat weet u, ik ben vijfenvijftig. Maar deze banden zullen leven als ik er niet meer ben, en u zult zien of het juist is of niet, of ik een ware dienstknecht ben of een valse profeet. Ik heb u nog nooit iets anders verteld of het gebeurde, zo zal dit gebeuren.

³⁵² Het is een drager. Dat moest het zijn. Maar wanneer die tarwe begint te groeien, zoals de gemeente, was eerst een drager voor Jezus, maar toen Hij hen de waarheid van God begon te vertellen, scheidden ze zich van Hem af. Nu, wat gebeurt er? Geen samenwerking. Waarom? Het moet zo zijn, zodat de tarwe zelf voor de zon kan liggen, z-o-n, en zodat het geestelijke tarwe voor

de Z-o-o-n kan liggen, om veranderd te worden in een gouden graan, van het Woord, zie, Woord gemaakt, God vlees geworden, betuigd. De . . . “Die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.” De gemeente die leeft bij dat Woord, rijpend, niet door organisatie, maar in tegenwoordigheid van het Woord, de Zoon—het wordt wat? Precies hetzelfde Woord dat onderging op de dag van Pinksteren.

³⁵³ Nu, leert Maleachi 4 ons niet dat voordat de grote en verschrikkelijke dag des Heren zal komen, dat dit zal plaatsvinden? Hoeveel weten dat? “En Hij zal de harten van de kinderen terugbrengen tot de vaders,” is dat juist, “het geloof van de oorspronkelijke Pinkstervaders.”

³⁵⁴ “En in dié dag,” Lucas 17:20, is het geloof ik, zei Jezus, “wanneer de Zoon des mensen geopenbaard wordt,” niet de mens. “De Zoon des mensen,” niet een organisatie. “De Zoon des mensen,” het Woord, dat Zelf opnieuw onder de mensen leeft! Zie?

³⁵⁵ Het Woord Zelf, vlees gemaakt, in ú; u bent een weerspiegeling van dit uur, de boodschap, reflectie ervan. Zie, u leeft opnieuw, leeft het leven dat in Jezus Christus was. U bent in de tegenwoordigheid van de Zoon. Dan, naar de . . .

³⁵⁶ Wat gebeurt er mee? Wat gebeurt er met die Gemeente? Uiteindelijk (luister) trekt dat kaf weg van die tarwe, wanneer het begint gemanifesteerd te worden. Wat is er gebeurd? Het leven dat ín het kaf zat, ging verder in de tarwe. Het leven verandert niet. De dragers veranderen, zij denomineren; zie, de halmen, het bloesem, het kaf. Maar de tarwe kan niet veranderen. Het moet een bediening zijn helemaal precies naar het Woord zoals Hij naar het Woord was en zoals de eerste Gemeente naar het Woord was; met de Geest vervuld, met het Woord gevoed; niet denominationeel gevoed. Met het Woord gevoed!

³⁵⁷ Nu, daar is de natuur en het Woord van God. Hij is dat Brood. “De mens zal niet leven bij brood alleen, maar bij elk Woord, dat de mond van God uitgaat.”

³⁵⁸ Tot slot, nu, voor we bidden. Let op: hier, hier komt hetgeen ik wil zeggen.

³⁵⁹ Nu, dat kaf móét van die tarwe wegtrekken, dat is in Gods voorziening. Hoevelen zeggen er “amen?” [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Het kaf moet zich losmaken van de tarwe, omdat het nu rijpt. Het staat op. Nu, was dat kaf er niet . . . het was een ondersteuner, het was een drager van het leven, dan ging het leven eruit regelrecht in de tarwe. Nu, dat is de reden.

³⁶⁰ Luister vrienden, in welke dag leven we? We hebben een vijftienjarige opwekking gehad. Hoevelen kunnen daar “amen” op zeggen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Welke organisatie is er opgestaan? Geen enkele. Ze probeerden me ertoe te krijgen

een organisatie te maken, zeiden: “Wilt u een organisatie maken, broeder Branham, over uw bediening? Het zou . . .” Nu, niet ik, ik heb het niet over mezelf. Ik heb het over de boodschap van het uur, van de dag.

³⁶¹ En ze gingen daar naar Canada en kregen een paar late-regen broeders. Het stierf daar direct. Herinnert u zich de late-regen, u broeders? Waar ging het heen? Waar ging al het andere heen? Maar wat kreeg de organisatie ervan? Miljoenen, van bekeerlingen, en maakten slaven van hen, naar hun leerstellingen, werden rijk en bouwden voor miljoenen en miljarden dollars aan gebouwen en dergelijke dingen en zeggen “dat de Here komt,” sturen predikers naar seminaries en dergelijke en leiden ze op met door de mens gemaakte theologie, zoals Luther, Wesley en de rest van u. Het werd een kaf.

³⁶² Maar God zij dank, het graan gaat voort. Als dat dan waar is door het Woord, waarnaar we leven, dat waar is door de natuur, het betuigd is, de graankorrel, op elke wijze, hoeveel langer hebben we dan nog? Weet u wat? Ik hoor de komst van de oogstmachine, de Wereldraad, zij zal het scheiden. Wat doet ze? Scheert haar weg van haar stengel. Maar er staat een lift op Haar te wachten. Ze zal naar huis gaan een dezer ochtenden. O ja. Begrijpt u het, zeg “amen?” [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

³⁶³ Ik weet dat de wereld dat niet gelooft. Ze kunnen het niet geloven. Niet. . . Heb gewoon medelijden met hen, want: “Niemand kan komen tenzij Mijn Vader hem trekt; en allen die Mijn Vader Mij gegeven heeft, zullen komen.” Als zijn naam in het Boek des Levens staat, zal hij zeker het Woord herkennen. Hij moet het, het heeft het te lang al. Het is zo volmaakt betuigd tot het beslist de waarheid is.

³⁶⁴ We zullen geen organisaties meer hebben, maar alle organisaties zullen samengaan in één. Waar is ze goed voor? Gaan. . . Want wat doen ze met het stro? Verbranden het. Jezus zei: “De engelen zullen komen, de tarwe in de schuur verzamelen.” En wat zal er gebeuren? “De stengels en stoppels en het onkruid zullen verbrand worden met onuitblusbaar vuur.” Ziet u? En wat moet eerst gebeuren? De engelen gingen uit en bonden eerst het onkruid. Is dat juist? Zie, ze binden zich samen in één grote organisatie; geen organisaties meer.

³⁶⁵ De tarwe is hier. God zij dank, de tarwe is hier. Christus is hier. Hij bewijst Zijn Woord dat het de waarheid is. De tarwe is hier, het rijpt nu, het ligt in de tegenwoordigheid van de Zoon.

³⁶⁶ Geen mens mag het aanraken, het trekt allemaal weg: “We zullen er niets mee te maken hebben.” U moet dat doen.

³⁶⁷ O broeder, ga in de tarwe, laat uw leven dat in u is uitkomen in de tarwe. Wilt u dat? Geloof God. Niet. . . Blijf gewoon bij God. Weet u zeker dat u het gaat halen? Wat als iemand zei. . . Het kan me niet schelen.

368 Zoals een verhaal dat ik eens las. Er was een dokter, hij was een goede man, en hij had arme mensen lief. En elke keer als de armen hun schulden niet konden betalen, weet u wat hij deed? Hij ondertekende het gewoon met rode inkt en zei: “U bent vergeven.” Tenslotte stierf de dokter. En toen de dokter stierf. . . zijn vrouw was arrogant. Ze was anders, zoals de kerk vandaag de dag. Ze ging en nam ze allemaal samen. Ze spande een rechtszaak aan en gooide ze allemaal voor de rechter: “U gaat deze rekeningen toch betalen!”

369 Maar de rechter pakte enkele van de bonnetjes en zei: “Kom hier mevrouw.” Hij zei: “Is deze rode inkt de handtekening van uw man?”

Ze zei: “Ja meneer, dat klopt.”

370 Hij zei: “Er is geen enkele rechtbank in het land dat hen kan aanklagen. Zij zijn vrij.”

371 Laat ze zeggen wat ze willen. Hij ondertekende Zijn Woord met Zijn eigen Bloed. Er is niets dat het van ons kan wegnemen, broeder. Wij zijn vrij.

372 Laten we bidden. Zeker, u. . .

[Een broeder in de gemeente geeft een vermaning. Leeg gedeelte op de band—Red.] Amen.

373 Nu, met uw hoofden gebogen. Als ik het begrijp, er stond één uit hun midden op in de dagen van de koning en gaf een profetie waar ze de vijand moesten ontmoeten en vernietigen. Nu, als ik dat goed begrijp is er één plaats om uw vijand te ontmoeten, dat is bij het Woord. Daar probeert hij ú te ontmoeten. Ontmoet u hem daar met ZO SPREEKT DE HERE.

374 Hoevelen hierbinnen, met uw hoofden gebogen, (het is zo dicht bij de middag, ik heb geen tijd voor een altaaroproep, maar alleen dit) zouden uw handen opheffen, met uw hoofden gebogen, uw ogen gesloten: “Ik wil een deel van Hem zijn. Ik wil me aansluiten bij Hem en Zijn Woord. Wat er ook komt of gaat, wat de wereld ook zegt, ik wil een deel van Hem zijn,” steek uw hand op en zeg: “Dat wil ik.”? God zegene u. Honderd procent geloof ik.

375 Met onze hoofden gebogen, terwijl we het overdenken, laten we dit lied nu zachtjes neuriën. Terwijl iedereen bidt.

Gezegend zij de Band (Dat is het Woord.)
Die onze harten in Christelijke liefde verbindt;
De gemeenschap van gelijkgestemden
Is als die daarboven.

“Zoals Ik en Mijn Vader één zijn, bent u ook één met Hem.”

Wanneer wij uiteen moeten gaan,
 Geeft het ons innerlijke pijn;
 Maar wij zullen nog in ons hart verenigd zijn,
 En hopen elkaar weer te zien.

³⁷⁶ Aanstaande zaterdagochtend, in Flagstaff, Arizona, zo de Here wil, hoop ik u weer te ontmoeten. Hebt u Hem lief?

³⁷⁷ Nu, ik laat het hier nu bij, zie. De Bijbel zei: "Zovelen als Hem geloofden, en zovelen als het Woord ontvingen." Zie? Ik kan niet zeggen wie wel en wie niet, dat is aan u. Maar als u vasthoudt aan een of andere kleine leerstelling, sommigen van u Methodisten, Baptisten of Pinkstergelovigen of wie u ook mag zijn, die vasthouden aan iets dat in strijd is met dat Woord, alstublieft, mijn dierbare mensen, keer er vandaag van af. Wilt u dat niet doen? Keer u ervan af en keer u tot Hem. Laat niet één Woord u ooit wegbreken van de gemeenschap met Christus. Moge Zijn Geest dat toestaan.

³⁷⁸ Vader God, deze mensen zitten hier al heel lang. Het herinnert me aan een keer dat Paulus, die overeenkomstig deze richtlijn predikte, het was het Evangelie, ze zaten de hele avond naar hem te luisteren, een jongeman viel uit het raam en kwam om het leven. Paulus ging erheen en legde zijn lichaam over de jongeman heen en zei: "Het leven is tot hem teruggekeerd." Nu Vader, er zijn hier zieken en aangevochtenen, er zijn er die gebed nodig hebben voor hun lichaam. Ik bid, dierbare God, niet om tot de samenkomst te wachten. Ze hoeven niet op een samenkomst te wachten. Het Woord is altijd hier, dat is Christus. Ik bid dat U een ieder van hen geneest. Laat een ieder van hen volledig gezond worden gemaakt, God. Sta het toe. Zegen hen, hun inspanningen. Ze zouden hier niet hebben gezeten, Here, ze zouden hier niet naar geluisterd hebben, als ze het niet hadden geloofd. Nu, Here, ze hebben hun handen opgestoken, ze geloven het, moge het nu in hun harten ontvangen worden, elke prediker, elk van de leken. De zondaar, moge hij Christus ontvangen; de teruggevallene terugkomen. Sta het toe, Vader. Deze zegeningen vragen we in Jezus Christus' Naam. Amen.

Ik heb Hem lief, ik heb Hem lief,
 Hij zette mijn naam erin, vele jaren geleden.
 . . . mij eerst liefhad
 En mijn redding kocht
 Op het kruishout van Golgotha.

³⁷⁹ Hebt u Hem lief? Terwijl we dit nu opnieuw zingen, reik gewoon over de tafel, schud iemand de hand, zeg: "Beste pelgrim, ik ben blij om hier vanmorgen te zitten. Ik geloof in Christus. U ook?" Zoiets, terwijl we opnieuw zingen.

Ik . . . (. . . ? . . .)
 . . . mijn redding kocht
 Op het kruishout van Golgotha.

³⁸⁰ Nu, van nu af aan, zijn we klaar met de wereld? Zijn we klaar met de modes van de wereld? En de . . . al de onzin en al dit geschitter hier en het nemen van het Evangelie en er een commercieel iets van te maken en—en zijn we er klaar mee? Niet? Geef me gewoon Jezus, dat is alles wat ik wil. “Hem te kennen is leven, Hem kennen.” Ik heb Hem lief. Houdt u niet van Hem? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] O, wat houden we van Hem!

³⁸¹ Nu, ik ga de dienst overdragen aan broeder Carl, ik weet niet wat hij verder gaat doen.

³⁸² God zegene u. En ik hoop u aanstaande zondag weer te zien en als ik u niet zie . . . of aanstaande zaterdag. Als ik u dan niet zie, zie ik u in Tucson. Zo niet, dan zie ik u hier weer de zeventiende. Zo niet, dan zie ik u in de heerlijkheid. Amen.

³⁸³ Broeder Carl nu, ik weet niet wat hij nu wil doen, broeder Williams.

DE OOGSTTIJD DUT64-1212
(The Harvest Time)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zaterdagmorgen 12 december 1964 voor het ontbijt van de Internationale Gemeenschap van Volle Evangelie Zakenlieden in de Ramada Inn te Phoenix, Arizona, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org